



ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550

คุณธรรม

1

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)



เศรษฐกิจพอเพียงแนวตามพระราชดำริ
สัมผัสชุมชนปลูกผักไร้สารพิษที่วังน้ำเขียว
หลวงตาแฮก ศูนย์รวมใจของนักพัฒนาชาวอีสาน

เศรษฐกิจพอเพียง

สวัสดีหน้าร้อนกับผู้อ่านทุกคนนะคะ หวังว่าความร้อนคงจะไม่ทำให้อารมณ์ต้อง ร้อนรุ่มตามไปด้วยนะคะ นำเสียดายที่ลมหนาวมาเยือนอยู่เพียงชั่วคราว แล้วความร้อนก็ อยู่คู่เมืองไทยต่อไป มาเสพสาระดี ๆ ที่มีแต่ความอึดอ้อมใจกับวารสาร “คุณธรรม” ฉบับเศรษฐกิจพอเพียงกันดีกว่านะคะ

ฉบับนี้ อัดแน่นไปด้วยเรื่องราวแห่งความพอเพียง ตั้งแต่ คอลัมน์เรียนรู้จากพ่อ ที่ นำเอาพระราชดำรัสเกี่ยวกับ “เศรษฐกิจพอเพียง” มาเรียบร้อยให้อ่านกันอย่างจุใจ จนถึงชุมชนปลูกผักไร้สารพิษ บนวิถีพอเพียง ที่บ้านน้ำซับ อำเภอวังน้ำเขียวแห่งโคราช อ่านเรื่องนี้แล้ว อาจจะมีหลาย ๆ คนอยากจะย้ายบ้านไปปลูกผักไร้สารพิษกันที่ อำเภอวังน้ำเขียวบ้างก็ได้ ตบท้ายด้วย “เศรษฐกิจพอเพียงพีเวอร์” จากคุณยายตอทคอม เจ้าเก่า

แล้วมารู้จักหลวงตาแฉ้ว ผู้ขับเคลื่อนขบวนการคุณธรรมภาคอีสานที่คนอีสานกราบไหว้ ได้อย่างสนิทใจ และยังพาไปดูโครงการคุณธรรมต้นแบบที่โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ที่เด็ก ๆ ช่วยกันแก้ปัญหาสุนัขจรจัดได้อย่างน่าทึ่ง ไม่แพ้เด็ก ๆ จากโรงเรียนนราสิกขาลัย จากนราธิวาส ที่ร่วมแรงร่วมใจกันทำโครงการสมานฉันท์ จนได้รับรางวัลชนะเลิศ จากการประกวดโครงการคุณธรรมของ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ศูนย์คุณธรรม ให้การเสริมหนุนอยู่

แล้วอย่าลืม ส่งข่าวสารมาพูดคุยกับทีมงานด้วยนะคะ เพราะจดหมายแต่ละฉบับ ของคุณ ๆ ผู้อ่านเป็นเสมือนกำลังใจ ที่จะทำให้ทีมบรรณาธิการ สรรหาเรื่องราวดี ๆ มา เล่าสู่กันฟัง

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

- 2 ยินดีต้อนรับ
- 3 เรียนรู้จากพ่อ : เศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ
- 6 เรื่องเล่าข่าวดี
- 8 ต่อสายตรง
- 10 จุดประกาย : สัมผัสชุมชนปลูกผักไร้สารพิษ บนวิถีพอเพียงที่วังน้ำเขียว
- 14 เจาะใจขยายผล : เมื่อเด็ก ๆ เมืองชลฯ ช่วยกันสร้าง สังคมเอื้ออาทรต้นแบบ
- 18 หนึ่งในร้อย : หลวงตาแฉ้ว ศูนย์รวมใจของนักพัฒนาชาวอีสาน
- 22 ลือลือข่าว : ขอซื้อปาดิห่าน บทพิสูจน์พลังยิ่งใหญ่ของสื่อ
- 24 คุณยายตอทคอม : เศรษฐกิจพอเพียง พีเวอร์
- 26 สดจากพื้นที่ : อภิเชษภพระสังฆราชใหม่ ยอดแซฟ ซุคักดี สิริสุทธิ
- 27 สนุกกับน้องดี-เดียว
- 28 ปฏิทินคุณธรรม
- 29 คุยกับบ.ก.
- 30 เด็กไทยไผ่ดี : เมื่อเด็ก ๆ ร่วมสร้างสมานฉันท์ คินชีวีสู่แดนใต้ให้ปลอดภัย
- 32 แผนที่คนดี : เฒ่ากระดุกเหล็ก ผู้ไม่ยอมอมมือจอเท้า

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา
อ.ไพบลีย์ วัฒนศิริธรรม
อ.นราทิพย์ พุ่มทรัพย์
แก้ว วิฑูรย์เอียร

กองบรรณาธิการ

อังคณา เชาววิวัฒนาพานิช	ประมวล บุญมา
วิไลวรรณ ถักไทย	ณัฐกฤตา หิรัญสุข
ศศิธร เล็กสุขศรี	สุชาดา นกอยู่
วิมล ผิวอ่อน	ศรวิไล นวลขาว
ประกอบ นวลขาว	ศิริวรรณ ดวงกลมไพบลีย์
สมชาย มนต์ศรีศักดิ์	วันวิสาห์ รอดเจริญ
พงศธร ไวเชิงคำ	บดินทร์ วรวัส
ณัฐฐ์บรรจง เดชวิริยะชาติ	อนุสรณ์ ปัทมะสังข์
ปรีนธรร บุญเนตร	อมรรัตน์ ฮีร์สรพรเพชญ
ครรชิต ปิตะกา	พิพัฒน์ เพชรจิโรจน์
วชิราวุธ ชูวงษ์วาน	รัตใจ เปี้ยแก้ว
สุชมาล มลิวัลย์	นิพล ธนธัญญา
วารลักษณ์ สุขสละ	

ผู้ออกแบบจัดพิมพ์

บริษัท สไตลครีเอทีฟเฮาส์ จำกัด
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057
E-mail : stylecreative@yahoo.com

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)

เลขที่ 69/16-17 อาคารวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU)
ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2644 9900 โทรสาร 0 2644 4901-2
www.moralcenter.or.th

*ข้อเขียนในวารสารนี้เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน
ศูนย์คุณธรรมไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป



เศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ

“เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐาน ความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับ บ้านเรือน ตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่ เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืมเสาเข็มเสีย ด้วยซ้ำไป”

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
จากวารสารชัยพัฒนา

เป็นที่ทราบกันดีแล้ว ว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง กลายเป็นสิ่งที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเสมือนเป็น “วาระแห่งชาติ” ทั้งที่มิได้มีการประกาศอย่างเป็นทางการ อันเนื่องจากการถูกอ้างถึงในต่างกรรมต่างวาระอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับนโยบายของภาครัฐ ระดับกลุ่มแกนพัฒนาทั้งหลาย จนมาถึงกลุ่มธุรกิจเอกชน และลงมาถึงในระดับชุมชนท้องถิ่น และครัวเรือน ในที่นี้จึงถือโอกาสรวบรวมพระราชดำรัสแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจากอดีต นับแต่มีพระราชกระแสรับสั่งแก่หมู่คณะที่เข้าเฝ้า ในวโรกาสต่าง ๆ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2517 เพื่อเชื่อมโยงให้เห็นว่า พระองค์ท่านทรงมีสายพระเนตรยาวไกลเพียงใด

สอนให้ประชาชนมีกินมีใช้ด้วยความประหยัด

“ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น เริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อน ด้วยวิธีการที่ประหยัดระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไป การถือหลักที่จะส่งเสริมความเจริญ ให้ค่อยเป็นไปตามลำดับ ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและประหยัดนั้น ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลว และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 19 กรกฎาคม 2517

จากพระบรมราโชวาทดังกล่าว จะพบว่าพระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาบนหลักแนวคิดพึ่งตนเอง เพื่อให้เกิดความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ ของคนส่วนใหญ่โดยใช้หลักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นตอนๆ ถูกต้องตามหลักวิชา และการมีคุณธรรมเป็นกรอบในการปฏิบัติและการดำรงชีวิต และนี่คือที่มาของแนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” ในปัจจุบัน

ขยายแนวคิดแห่งความพอเพียง

“เคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจ แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้นหมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตัวเอง”

“ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัว จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก”

“ที่เกิดวิกฤตการณ์ขึ้นมาก็เพราะว่าขยายการผลิตมากเกินไป และไม่มีใครซื้อ เพราะไม่มีใครมีเงินพอที่จะซื้อ ต้องถอยหลังเข้าคลอง จะต้องอยู่อย่างระมัดระวังและต้องกลับไปทำกิจการที่อาจจะไม่ค่อยซับซ้อนนัก คือใช้เครื่องมืออะไรที่ไม่หรูหรา มีความจำเป็นที่จะถอยหลัง เพื่อที่จะก้าวหน้าต่อไป ถ้าไม่ทำอย่างที่ว่านี้ก็จะเกิดวิกฤตการณ์นี้ยาก”



“เคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้น หมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตัวเอง”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 ธันวาคม พ.ศ.2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งพระองค์ท่านพระราชทานแก่ชาวไทยเพื่อเป็นการปลุกปลอบให้คนไทยมีกำลังใจต่อสู้กับวิกฤตเศรษฐกิจ “ต้มยำกุ้ง” ที่ถาโถมเข้ามาในช่วงนั้น

“คนเราก้าวไปในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิด อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่า พอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็คืออยู่เป็นสุข”

“พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พูดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติตนก็พอเพียง”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 4 ธันวาคม พ.ศ.2541

พระราชดำรัสนี้ เป็นการขยายความ ในเรื่องของความพอเพียงจากพระโอษฐ์ของพระองค์ท่านที่ชัดเจนที่สุด

ทรงสร้างนวัตกรรมใหม่ทางเศรษฐกิจ

“ถ้าไม่มีเศรษฐกิจพอเพียง เวลาไฟดับ...จะพังหมด จะทำอย่างไร ที่ที่ต้องใช้ไฟก็ต้องแยไป...หากมีเศรษฐกิจพอเพียงแบบไม่เต็มที ถ้าเรามีเครื่องปั่นไฟ ก็ใช้ปั่นไฟ หรือถ้าขึ้นโบราณกว่า มือก็จุดเทียน คือมีทางที่จะแก้ปัญหาเสมอ...ฉะนั้น เศรษฐกิจพอเพียงนี้ ก็มีเป็นขั้น ๆ แต่จะบอกว่าเศรษฐกิจพอเพียงนี้ ให้พอเพียงเฉพาะตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ จะต้องมีการแลกเปลี่ยน ต้องมีการช่วยกัน ...พอเพียงในทฤษฎีหลวงนี้ คือให้สามารที่จะดำเนินงานได้”

“เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า Sufficiency Economy... คำว่า Sufficiency Economy นี้ ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะว่าเป็นทฤษฎีใหม่...Sufficiency Economy นั้น ไม่มีในตำรา เพราะหมายความว่าเรามีความคิดใหม่.... และโดยที่ท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่าเราก็สามารถที่จะไปปรับปรุง หรือไปใช้ในหลักการเพื่อที่จะให้เศรษฐกิจของประเทศและของโลกพัฒนาดีขึ้น”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 23 ธันวาคม พ.ศ. 2542



“พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พูดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง ปฏิบัติตนก็พอเพียง”

หลักแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการตัดสินใจ และการกระทำ

“ถ้าพอมีพอกิน คือพอมีพอกินของตัวเองนั้น ไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเศรษฐกิจสมัยหิน สมัยหินนั้นเป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน แต่ว่าค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมา ต้องมีการแลกเปลี่ยนกัน มีการช่วยเหลือระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างจะเรียกว่าอำเภอ จังหวัด ประเทศจะต้องมีการแลกเปลี่ยน มีการไม่พอเพียง จึงบอกว่าถ้ามีเศรษฐกิจพอเพียง เพียงเศษหนึ่งส่วนสี่ก็พอแล้ว จะใช้ได้”

“ฉะนั้นโครงการต่างๆ หรือเศรษฐกิจที่ใหญ่ ต้องมีความสอดคล้องกันที่ไม่ใช่เหมือน ทฤษฎีใหม่ ที่ใช้ที่ดินเพียง ๑๕ ไร่ และสามารถที่จะปลูกข้าวพอกิน กิจการนี้ใหญ่กว่า แต่ก็ยังเป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน คนไม่เข้าใจว่ากิจการใหญ่ ๆ เหมือนสร้างเขื่อนป่าสักก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน เขานึกว่าเป็นเศรษฐกิจสมัยใหม่ เป็นเศรษฐกิจที่

ห่างไกลจากเศรษฐกิจพอเพียง แต่ที่จริงแล้ว เป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน”

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 23 ธันวาคม พ.ศ. 2542

ตัวอย่างภาคปฏิบัติที่รู้จักกันแพร่หลายตัวอย่างหนึ่งของหลักเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ “ทฤษฎีใหม่” ที่ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการสร้างความมั่นคงในระดับครัวเรือน ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระดับหนึ่งก่อน แล้วก้าวเข้าสู่การรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ ในรูปกลุ่มชุมชนหรือกลุ่มธุรกิจต่อเนื่องเพื่อร่วมมือกันสร้างสรรค์และป้องกันแรงกระแทกทางลบจากภายนอก สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและท้ายสุดเป็นการสร้างความเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่ภาครัฐ หรือองค์กรต่างๆนอกกลุ่ม เพื่อขยายขอบเขตความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ไปสู่ระดับประเทศในที่สุด

อย่างไรก็ตาม นับได้ว่า ณ วันนี้ แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ได้กลายเป็นมิติใหม่แห่งการพัฒนา ที่ได้รับการกล่าวขวัญและสานต่ออย่างเข้มแข็งเต็มที่ ทั่วแผ่นดิน

นี่คืออีกหนึ่งในพระมหากษัตริย์คุณอย่างหาที่สุดมิได้ จากพ่อหลวงของปวงชนชาวไทย

ศูนย์คุณธรรมได้รับมอบหมายจาก ค.ร.ม. ให้จัดฝึกอบรมเชิงคุณธรรมครั้งใหญ่



ข่าวนี้เป็นเรื่องดีสำหรับสังคม แต่ก็เป็นการกีดกันยิ่งใหญ่มากสำหรับศูนย์คุณธรรม เพราะจากการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2550 นายกรัฐมนตรีเสนอว่าการฟื้นฟูคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล เพื่อให้ได้ผลอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว จึงให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องเช่น กลาโหม ศึกษาธิการ สำนักงานก.พ. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ประสานกับศูนย์คุณธรรม จัดให้มีการ

ฝึกอบรมเชิงคุณธรรม แก่ข้าราชการระดับสูง ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารการศึกษา อาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัย ต่างๆ นักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายเรืออากาศ และนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งคร.ม.พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นนิมิตหมายที่ดีที่บุคลากรระดับปัญญาชนจะได้รับการพัฒนาเชิงคุณธรรมครั้งใหญ่ในอนาคตอันใกล้



ติดตามผลการจัดแหล่งเรียนรู้ด้านคุณธรรมที่บ้านปางคำ เชียงราย



โครงการรูปแบบการจัดแหล่งเรียนรู้ด้านคุณธรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนนั้น เป็นการดูงานในพื้นที่เพื่อนำคุณธรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนมาพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชนอื่น ๆ ได้ประยุกต์ใช้ต่อไป ซึ่งบ้านปางคำ ต.ตับเต่า อ.เทิง จ.เชียงราย เป็นหนึ่งในพื้นที่ปฏิบัติการในโครงการนี้ การเข้าเยี่ยมพื้นที่ทำให้ได้ทราบว่า สถานื่อนามัยของที่นี่ เป็นทั้งที่รักษาพยาบาลและแหล่งเรียนรู้สำคัญของหมู่บ้าน เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เป็นที่ต้อนรับแขกจากทุกสารทิศ พื้นที่ภายในแบ่งเป็นแหล่งความรู้ด้านสุขภาพ พืชผักสวนครัว ลานกีฬา และศาลาประชุมของชุมชน มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะคืนวันเสาร์ เด็ก ๆ จะชวนกันมานอนค้างที่สถานอนามัยโดยมีคุณธีระพล เจ้าหน้าที่สถานอนามัยเป็นผู้จัดกิจกรรม มีกลุ่มแกนนำชาวบ้านเช่น พ่อหนาน ประชาญ์ ชาวบ้าน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผลัดเปลี่ยนกันมาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดกับเด็ก ๆ โดยเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้แสดงความคิดเห็น และร่วมทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ นับเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจมากที่ผู้ใหญ่กับเด็กร่วมมือกันได้ดีขนาดนี้



โครงการพื้นที่คุณธรรมในจังหวัดนครสวรรค์และอุทัยธานี

ทีมงานจากศูนย์คุณธรรมได้เข้าเยี่ยมชม 2 พื้นที่คุณธรรมภาคกลางตอนเหนือ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวางกรอบแนวคิด การจัดทำโครงการพื้นที่คุณธรรมปีงบประมาณ 2550 นี้ พื้นที่แรกที่เยี่ยมคือ วัดเกรียงไกรเหนือ ต.เกรียงไกร อ.เมือง จ.นครสวรรค์ มีพระอธิการคามิน สิริธัมโม เจ้าอาวาสนำชม ซึ่งมีกิจกรรมที่เน้นสู่เด็กและเยาวชน เช่น ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ที่มีกิจกรรมดึงดูดความสนใจเด็ก โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย 3 ปีที่ผ่านมาได้รับการตอบรับจากชุมชนเป็นอย่างดี นับเป็นความสำเร็จที่น่าชื่นชม ต่อมาได้ไปเยี่ยมชมกลุ่มปุ๋ยชีวภาพที่เป็น 1 ใน 6 กลุ่มกิจกรรมของ อสม.นครสวรรค์ ที่ ต.หนองกรด โดยคุณภัทร ศุภเฒ่า ประธานกลุ่ม ได้ชักชวนชาวบ้านผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ในแปลงผักปลอดสารพิษ ทำให้ได้พืชผักที่ให้ผลผลิตสูง ลดต้นทุนการผลิตได้มาก นอกจากนี้คุณภัทรยังขับเคลื่อนแนวคิด



เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนพึ่งตนเองได้ด้วย พื้นที่ต่อมาคือโรงเรียนวัดเขาพระยาสังฆาราม ต.ลานสัก จ.อุทัยธานี ซึ่งมี อ.วงศ์ สุสุขประการ เป็นผู้อำนวยการ มีครู 12 คน เป็นชาย 4 คน ซึ่งปลอดอบายมุขทุกคน ที่นี่ อ.วงศ์ จัดหาอาหารกลางวันให้เด็ก โดยกลุ่มแม่บ้านผลัดเปลี่ยนมาช่วยทำกับข้าว วางแผนขยายแปลงผักปลอดสารพิษเพื่อใช้ทำอาหารและลดรายจ่าย เห็นได้ว่าโรงเรียนมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางดำเนินการได้ เพราะผู้อำนวยการมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานพัฒนาเด็กและชุมชน แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายอย่างจริงจัง

ศูนย์คุณธรรมขยายแนวคิดสู่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



เมื่อเร็ว ๆ นี้ นางสาวนราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม ได้รับเชิญจาก คณะทำงานด้านการศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ไปบรรยายพิเศษ เกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม เพื่อรับทราบถึงแนวทิศทางและทิศทางในการทำงานของศูนย์คุณธรรม ทำให้การประสานงานระหว่างศูนย์คุณธรรมกับคณะทำงานฯ แนบแน่นยิ่งขึ้น

ประเมิน 50 โครงการเสริมหนุน จากศูนย์คุณธรรม พร้อมเผยโครงการที่ประสบความสำเร็จ



หลังจากเสริมหนุนโครงการต่างๆ ให้ช่วยกันสร้างความดี ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยเข้าปีที่ 4 แล้ว ศูนย์คุณธรรมก็จัดให้มีการประชุมสรุปผลการประเมินโครงการจากบุคคลภายนอก เพื่อความโปร่งใส จึงเลือกให้ทีมอาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศรีปทุม ทำการประเมิน 50 โครงการที่ได้รับการเสริมหนุนในปีงบประมาณ 2547-2548 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ประเภทคือ โครงการฝึกอบรม 23 โครงการ โครงการเข้าค่าย 11 โครงการ โครงการสร้างเครือข่าย 8 โครงการ โครงการสร้างแหล่งเรียนรู้ 7 โครงการ และโครงการประชุม/สัมมนาอีก 1 โครงการ

19 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ห้องประชุมใหญ่ของศูนย์คุณธรรม จึงคับแคบไปถนัด เมื่อตัวแทนโครงการจากทั่วประเทศ เดินทางมาร่วมรับฟังการประเมินจากผู้ประเมินภายนอกกันอย่างคับคั่ง

ผลการประเมินทำให้ได้เห็นถึงจุดอ่อนจุดแข็งของแต่ละโครงการ รวมถึงจุดที่ศูนย์คุณธรรมควรปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ซึ่งก็ได้รับความสนใจจากผู้ดำเนินโครงการช่วยแสดงความคิดเห็นกันอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะเรื่องการจัดทำเอกสารเพื่อเบิกจ่ายดูจะเป็นจุดที่ได้รับการกล่าวถึงมากเป็นพิเศษ เชื่อว่าในปีต่อไป ปัญหาเหล่านี้คงจะลดน้อยลงเมื่อทุกฝ่ายต่างทำความเข้าใจกันอย่างชัดเจนแล้ว

และในการประชุมครั้งนี้ก็ทำให้ได้รับทราบว่ามีโครงการที่ถือว่าประสบความสำเร็จ (ที่ไม่ได้กล่าวถึงมิใช่ไม่สำเร็จ แต่อาจมีข้อชี้แนะบ้างเท่านั้น) อยู่หลายโครงการดังนี้

โครงการฝึกอบรมมี 4 โครงการคือโครงการพัฒนาคุณธรรมพลังแผ่นดิน(เยาวชนคนสร้างชาติ ชุดที่2) โดยสถาบันบุญนิยม โครงการอบรมพัฒนาจิตเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมูลนิธิสายธารธรรมฯ โครงการอบรมธรรมปฏิบัติเพื่อพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง โดยกรมราชทัณฑ์ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้นำด้านสาธารณสุข โดย อ.ส.ม. อำเภอเมืองนครสวรรค์

โครงการเข้าค่าย ได้แก่โครงการนาร่องอบรมเยาวชนศาสนสัมพันธ์ โดยวิทยาลัยแสงธรรม

โครงการสร้างเครือข่าย ได้แก่ โครงการเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เยาวชนอาสาสมัคร (คนดี คนเก่ง คนกล้า) โดยคณะศึกษาศาสตร์ ม.ศ.ว.

โครงการสร้างแหล่งเรียนรู้ คือโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ชุมชนต้นแบบด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยสถาบันบุญนิยม และโครงการพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อสร้างชุมชนเป็นสุข โดยชมรมนักพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ.เมือง จ.ตราด



3 เล่ม 3 มุม หนังสือดีที่ควรอ่าน

เดือนนี้แนะนำหนังสือดี ๆ จากศูนย์คุณธรรม 3 เล่มรวด เพราะออกมาในระยะเวลาไล่เลี่ยกัน ใครสนใจจะขอเข้าห้องสมุด ก็ติดต่อขอหนังสือได้ที่ศูนย์คุณธรรม โดยมีต้องเกรงใจ เพราะถ้าตัดสินใจช้า หนังสืออาจจะหมดลงในเวลาอันรวดเร็ว เพราะทุกเล่มแจกฟรีจ้า....

พุทธประวัติ ตามรอยบาทพระศาสดา ณ แดนพุทธภูมิ

ขนาด 145 x 210 มม.แนวนอน 142 หน้าพิมพ์ 4 สีตลอดเล่ม

เล่มนี้เป็นหนังสือพุทธประวัติประกอบภาพเขียนที่ดูง่าย อ่านง่าย เหมาะสำหรับนักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง หนังสือนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์เรื่องพุทธประวัติ ตามรอยบาทพระศาสดา ณ แดนพุทธภูมิ วิชาพระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เรียบเรียงโดย จันทร์จิรา จูมพลหล้า มณีวรรณ ศรีนา เศษฐ์ ศิริสวัสดิ์ และมนตรี วิวัฒน์สุข ภาพวาดโดย Prakash Rav

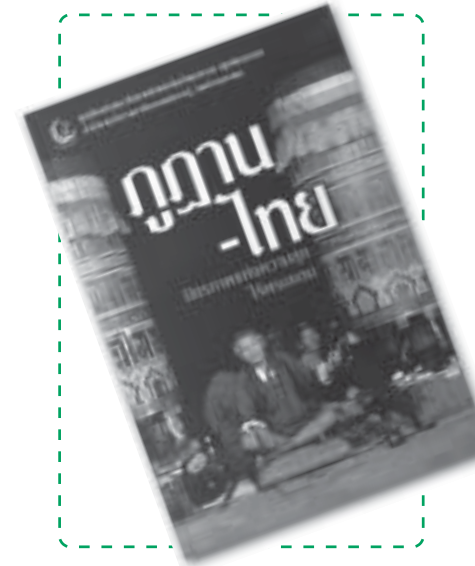


กฎหมาย-ไทย มิตรภาพแห่งความสุขไร้พรมแดน

ขนาด 145 x 210 มม.แนวตั้ง 216 หน้า ภาพ 4 สีบางส่วน

เล่มนี้เป็นบันทึกการเดินทางสู่แดนมังกรสันติแห่งทิมาลัย เพื่อค้นหาแก่นแท้ของปรัชญาความสุขมวลรวมประชาชาติ (GNH) อันลือลั่น ที่ศูนย์คุณธรรม นำพาคณะวีไอพีที่นำโดยอาจารย์ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม(ก่อนได้รับโปรดเกล้าฯเป็นรัฐมนตรีฯ) ไปเยือนเมื่อปลายปีที่แล้ว โดยมีธีรภาพ โลหิตกุลเป็นบรรณาธิการคัดสรร

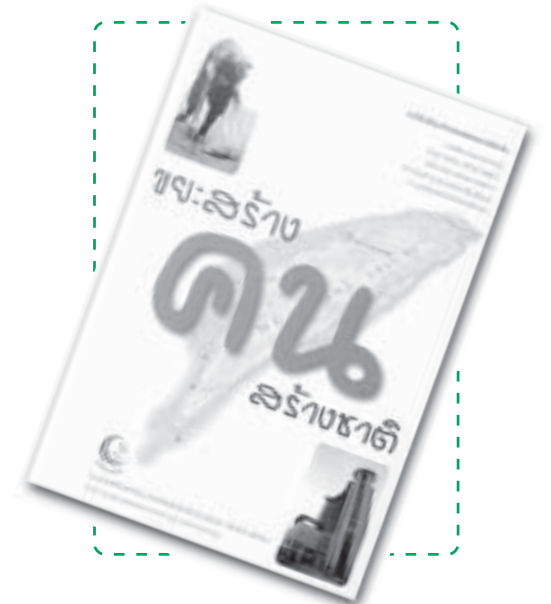
เล่มนี้เหมาะสำหรับผู้สนใจค้นหาความจริงที่เกิดขึ้นในโลกกว้างใบนี้



ขยะสร้างคน คนสร้างชาติ หนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์แห่งเกาะใต้หัวน

ขนาด 145 x 210 มม.แนวตั้ง 80 หน้า พิมพ์ 4 สีตลอดเล่ม

เล่มนี้เป็นผลงานจากโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำเครือข่ายคุณธรรมภาคอีสาน กิจกรรมศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ มูลนิธิพุทธนิธิ์ ประเทศไต้หวัน เขียนและถ่ายภาพโดยเยาวลักษณ์ ทองชัยภูมิและสมสกุล บุญคำพำ เป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ ที่ให้ภาพอย่างชัดเจนเกี่ยวกับขบวนการเก็บขยะและรีไซเคิลขยะอย่างเป็นระบบด้วยขบวนการจิตอาสาเต็มรูปแบบ พาไปเยี่ยมชมโรงแยกขยะที่ไม่มีกลิ่น ด้วยภาษาง่ายๆ และภาพประกอบมากมาย เหมาะสำหรับผู้ที่อยากปลูกฝังสำนึกรักสิ่งแวดล้อมในทุกเพศทุกวัย



สัมพัลbumbenปลูกผักไร้สารพิษ บนวิถีพอเพียงที่วังน้ำเขียว



อากาศหน้าร้อนของเมืองไทยนั้น ร้อนกว่าร้อนจับจืด บนเส้นทางสู่อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ที่เริ่มมาจากกรุงเทพฯ-ฉะเชิงเทรา-พนมสารคาม-กบินทร์บุรี-วังน้ำเขียวนั้น ช่วงสุดท้ายก่อนถึงวังน้ำเขียว เส้นทางจะเลาะเลียบบน

เทือกเขาใหญ่ทางด้านตะวันออก ขึ้นเขาลงเขาอยู่หลายรอบก่อนถึงตัวอำเภอวังน้ำเขียว จากสภาพที่เห็น หนึ่งในทีมงานเปรยว่า “ร้อนแล้งขนาดนี้ใครจะมาเที่ยว”

ไม่ทันขาดคำ ก็เข้าเขตอำเภอวังน้ำเขียว บนเส้นทางไปเขาแผงม้าและอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ รีสอร์ทน้อยใหญ่ก็ปรากฏ ขึ้นแก่สายตาไม่ถ้วนราย จนต้องเปลี่ยนคำอุทานเป็น “สวยจัง”

จุดหมายปลายทางของเราอยู่ที่บ้านน้ำซับ ซึ่งลัดเลาะไปทางด้านหลังที่ว่าการอำเภอวังน้ำเขียวอีกประมาณ 4-5 กิโลเมตร ซึ่งเรามีนัดหมายไว้กับแกนนำของโครงการกสิกรรมไร้สารพิษอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

หลังจากอาหารกลางวันที่เห็นผักไร้สารพิษซึ่งหวานกรอบอร่อย (แน่นอนว่าเป็นผลผลิตจากบ้านน้ำซับและชาวบ้านที่นี่

ถนัดเรียกกันสั้นๆ ว่า ผักไร้สารฯ) เราก็เริ่มต้นสำรวจสภาพหมู่บ้านกันทันที

ชุมชนปลูกผักเมืองหนาว ไร้สารพิษแห่งแรกและแห่งเดียวในภาคอีสาน

จากข้อมูลเบื้องต้นที่เราได้ทราบมา อำเภอวังน้ำเขียว มีภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาสลับซับซ้อนมีอากาศเย็นตลอดปี เหมาะสมกับการปลูกผักเมืองหนาวได้เป็นอย่างดี ซึ่งในเมือง



ไทยเองเท่าที่ทราบก็มีอยู่เพียง 2 แห่งเท่านั้นที่ปลูกผักเมืองหนาวไร้สารพิษอย่างเป็นล่ำเป็นสัน คือที่เชียงใหม่และที่วังน้ำเขียว หรือที่หมู่บ้านน้ำซับนี้เอง

ผักไร้สารฯ จากบ้านน้ำซับ อยู่ภายใต้การบริหารจัดการที่เป็นระบบในรูปแบบสหกรณ์ มีระบบการผลิตที่มีการวางแผนอย่างชัดเจน ปลอดภัยเต็มในทุกขั้นตอนการผลิตกำหนดการเก็บผลผลิตได้ค่อนข้างแม่นยำ ทำให้มีตลาดที่แน่นอนและด้วยความที่ผลผลิตเป็นผักเมืองหนาว และไร้สารพิษ ทำให้ขายได้ราคาดี และนำส่งลูกค้าในกรุงเทพฯอย่างเลมอนฟาร์ม ที่อปชูปเปอร์มาร์เก็ต และชุมชนสันติอโศก เป็นประจำ ได้รับความนิยมนจนผลิตไม่ทันขาย

เราได้เห็นแปลงผักเป็นระยะๆ มีลักษณะพิเศษคือปลูกสลัดแนวกันไม่ซ้ำชนิดเดิม และเป็นอย่างนี้ทุกรอบทุกแปลงในบ้านน้ำซับแห่งนี้ เหตุผลก็คือ เป็นการวางแผนการผลิตอย่างชาญฉลาดของชาวบ้าน เพื่อให้สามารถตัดเก็บได้วันเว้นวันตลอดทั้งปี และเป็นการป้องกันปัญหาแมลงศัตรูพืชไปด้วยในตัว

คุณโชค-โชคชัย สมันตรัฐ และน้องหมู-สมจิตร ลาคำนักพัฒนาเอกชนอิสระ (และหมวกอีกหลายใบในกลุ่มเครือข่าย

เมื่อไม่มีงานในเมือง กลับมาบ้านก็ไม่มีที่ดินจะทำกิน พวกที่มีที่ดินอยู่แล้วก็ปลูกพืชเชิงเดี่ยวตามนโยบายของรัฐที่สนับสนุนเป็นพักๆ ปลูกขายแล้วไม่เคยลืมตาอ้าปากได้ เป็นหนี้เป็นสินผูกพันกันไม่รู้จบ

แผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสาน) ในฐานะเกษตรกรกรเจ้าบ้าน เป็นผู้ให้การต้อนรับทีมงานด้วยมิตรไมตรีดียิ่ง พร้อมนำชมแปลงผักไร้สารฯ ที่อัดแน่นด้วยผักนานาชนิดอย่างน่าตื่นตา



จากเอ็นจีโอสู่เกษตรกรตัวจริง

คุณโชคเล่าให้ฟังถึงที่มาของโครงการปลูกผักไร้สารฯแห่งบ้านน้ำซับ ว่าเดิมทีก็ทำหน้าที่เป็นเอ็นจีโอที่ให้บริการ ในเรื่องของการเกษตร ได้เห็นปัญหาของชาวบ้านหลังเกิดเศรษฐกิจตกต่ำเมื่อปี 2540 คนตกงานเป็นอันมาก เมื่อไม่มีงานในเมือง กลับมาบ้านก็ไม่มีที่ดินจะทำกิน พวกที่มีที่ดินอยู่แล้วก็ปลูกพืชเชิงเดี่ยวตามนโยบายของรัฐที่สนับสนุนเป็นพักๆ ปลูกขายแล้วไม่เคยลืมตาอ้าปากได้ เป็นหนี้เป็นสินผูกพันกันไม่รู้จบ

“ผมก็เลยนำแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง มาแนะนำชาวบ้าน โดยเริ่มเมื่อปี 2542 เริ่มที่ผัก เพราะเป็นพืชระยะสั้น และเรามีน้ำอยู่แล้ว ต่อมาดูเรื่องตลาด ต้องปลูกผักที่คนซื้อก็เลย



ชุมชนนี้ จึงน่าจะถือได้ว่าเป็นชุมชนต้นแบบ ที่นำเอาวิถีพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ มาปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และค่อนข้างยั่งยืน

เลือกผักปลอดภัย ที่ไม่ใช่เคมี ลองเอาผักไร้สารฯ ไปวางขายคู่
กับผักฉีดยาคนที่ซื้อผักไร้สารฯ เราก็มีกำลังใจที่จะทำ

ต่อมาพบว่าบางคนไม่มีที่ดิน ก็เอาแนวพระราชดำริ
'รัก สามัคคี' มาปรับใช้ โดยคนที่ไม่มีที่ดินก็ทำไม่หมดอยู่แล้ว
ก็เอาที่ดินมาแบ่งให้คนที่ไม่มีที่ดินปลูกผักด้วย ได้ผลผลิตแล้ว
เอาเข้าสหกรณ์ ให้สหกรณ์เป็นผู้จัดการการผลิต การตลาด
และการจำหน่ายทั้งหมด"

คุณโชคชัยเล่าว่า ชาวบ้านตกลงกันได้ว่าจะไม่ใช่สารเคมี
และไม่พึ่งระบบทุนนิยม ปุ๋ยก็ทำเอง น้ำหมักทำเอง ทำไปทำมา
จากที่ปรึกษา ชาวบ้านเห็นว่า
เที่ยวไปเที่ยวมาลำบาก
เปล่าๆ ก็เลยยกที่ให้ทั้ง
คุณโชคชัยและน้องหมู
ผู้เป็นผู้ช่วย ให้ทั้งที่

ปลูกผัก ที่ปลูกบ้าน จนกลายเป็นเกษตรกรตัวจริงไปแล้ว
คนที่มาร่วมงานตลาดนัดคุณธรรมครั้งที่ 2 ที่ศูนย์การ
ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ คงจะได้รับแจกผักเมืองหนาวที่สดกรอบ
ที่คุณโชคและน้องหมูขนมาจากวังน้ำเขียวกว่า 500 กิโลกรัม
เพื่อแบ่งปันความอร่อยร่วมกันไปแล้ว

นี่เป็นน้ำใจเล็กๆ จากเกษตรกรตัวจริงแห่งบ้านน้ำซับ

ปลูกผักอย่างไร ถึงเป็นวิถีพอเพียง

นี่เป็นคำถามที่ทีมงานอยากรู้กันมาก ก็เลยต้องจับเข่าคุย
กันตั้งแต่ตะวันรอน จนตะวันลับสลับกับอาหารค่ำที่อุดมด้วย
ผักสดๆ ผลไม้สดๆ ตัดจากสวนกระเจาตบะเริ่ม วันนั้นพวกเรา
จึงเจริญอาหารกันเป็นพิเศษ

"ชาวบ้านที่มาร่วมกลุ่มกันทำสวนผัก จะมี 376 คน แปลง
ผักของสมาชิกทุกคน จะมีคนละ 2 งาน แบ่งเป็น 36 ร่อง
แต่ละร่องจะกว้าง 1 เมตร ยาว 20 เมตร ที่ต้องแบ่งอย่างนี้
เพื่อให้ทุกอย่างเป็นมาตรฐาน เพราะมันง่ายต่อการใส่ปุ๋ย
ง่ายต่อการปลูก-ให้น้ำ ง่ายต่อการคำนวณ ผลผลิตต่อแปลง"

คุณโชคกับน้องหมูช่วยกันอธิบาย ถึงวิธีปลูกผัก ที่
ผ่านการทบทวนและลองผิดลองถูกกันมาเป็นอย่าง
ดีแล้ว โดยผักที่ปลูกจะมี
ถึง 40 ชนิด แต่ละคน
จะปลูกได้ไม่เกิน 6
ชนิด เพื่อให้มี
ความหลากหลาย



หลาย เมื่อเกิดความเสียหายกับผักชนิดใดชนิดหนึ่ง ก็จะไม่
เสียหายทั้งหมด ทุกคนต้องทยอยปลูกวันเว้นวัน รดน้ำทุกวัน
ตัดขายวันเว้นวัน ทำเช่นนี้ ชาวบ้านจึงมีงานทำกันทุกวัน และ
ต้องดูแลผักอย่างใกล้ชิดเหมือนลูกที่เดียว ตกเย็นก็แพ็คผักใส่ถุง
ใส่ห่อ ขนขึ้นรถกระบะเพื่อส่งเข้ากรุงเทพฯ ในยามค่ำคืน เพื่อ
ให้ผักบอบช้ำน้อยที่สุด

รูปแบบสหกรณ์ที่ไม่เหมือนสหกรณ์

การรวมกลุ่มของชาวบ้านที่นี่ จะรวมกลุ่มกันเพื่อกำหนด
ทิศทางในการปลูก เก็บ บรรจุ และส่งผลผลิตสู่ตลาด ซึ่งถึง
ทุกวันนี้ก็ยังผลิตไม่พอขาย ถามว่าทำไมทำเพียงครึ่งไร่ต่อคน
คำตอบที่ได้ก็คือ การปลูกผัก เป็นกิจกรรมที่ต้องดูแลตลอดเวลา
หากทำเกินกว่านี้ ก็จะดูแลไม่ทั่วถึง ความเสียหายก็เกิดขึ้น
นี่เองจึงเป็นที่มาของความพอเพียงที่เกิดขึ้นในชุมชนแห่งนี้

"ในชุมชนจะมีร้านค้าสวัสดิการชุมชน ที่มีเครื่องอุปโภค
บริโภค และปัจจัยการผลิตขายทุกอย่าง แต่ไม่ขายเหล้า บุหรี่
น้ำอัดลม เครื่องดื่มชูกำลัง หวย และของฟุ่มเฟือย สมาชิก

ต้องการอะไรก็มาเอาที่ร้าน รูปแบบของเราคล้ายสหกรณ์ เรา
บริการด้านอื่น ๆ หลายอย่าง แต่ไม่มีบริการเงินกู้"

คุณโชคชัยขยายความ ทั้งยังเล่าต่อว่า บ้านของสมาชิกที่นี่
ส่วนใหญ่จะเป็นบ้านที่สร้างด้วยอิฐดินซีเมนต์ที่แข็งแรงทนทาน
และเหมาะกับสภาพอากาศของประเทศไทย ที่สำคัญราคา
ถูกและยังใช้วัสดุในท้องถิ่นผลิตได้เองด้วยอุปกรณ์แบบง่าย ๆ
อีกด้วย

ชุมชนนี้ จึงน่าจะถือได้ว่าเป็นชุมชนต้นแบบที่นำเอาวิถี
พอเพียง ตามแนวพระราชดำริมาปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และค่อนข้างยั่งยืน เพราะตลอดเวลาจากปี 2542 จนถึงปัจจุบัน
กว่า 8 ปี แล้วที่ชุมชนแห่งนี้สามารถยืนอยู่ได้ด้วยขาของตนเอง
ปลอดทั้งอบายมุข ปลอดทั้งหนี้สิน และปลอดทั้งสารเคมี
สะอาดทั้งสุขภาพกายและใจอย่างนี้

คุณ ๆ ไม่คิดอยากจะมาเป็นสมาชิกใหม่ของบ้าน
น้ำซับ แห่งอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมาแห่งนี้
กันหรือ ?



คุณโชค-โชคชัย สมันตรัฐ



น้องหมู-สมจิตร ลาคำ

หนุ่มใหญ่วัย 50 ปี จากครอบครัววัดหีบตีแดนใต้พกพา
ปริญญาตรีด้านการบริหารธุรกิจการเกษตร จากแม่โจ้ พร้อมกับ
ความฝันและวิญญานของนักพัฒนา ตระเวนทำงานใน
พื้นที่อยู่ในสังกัดของสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชนของ
คุณมีชัย วีระไวทยะอยู่เกือบ 20 ปี ก่อนจะออกมาสร้างฝัน
ของตัวเองที่บ้านน้ำซับแห่งนี้ จนได้รับความไว้วางใจจากชาว
บ้าน ชวนให้ปักหลักฐานอยู่ที่นี้ จนกลายเป็นเกษตรกรตัว
จริงเสียจริง และกลายเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อน
ขบวนการคุณธรรมภาคอีสาน ฟังด้วยบทบาทของนักพัฒนา
เอกชนอิสระ ที่ความคิดไม่ได้หยุดนิ่งอยู่แค่ชุมชนของ
ตนเอง แต่ยังแบ่งปันไปสู่ชุมชนต้นแบบอื่น ๆ อีกด้วย

นักพัฒนาชุมชน เกียรตินิยมอันดับ 1 จาก ม.ขอนแก่น
วัย 32 ปี (ยังโสดสนิท) เป็นนักเรียนทุนโครงการช่างเผือกของ
คุณมีชัย วีระไวทยะ จบออกมาจึงได้ทำงานพัฒนาชนบทสมใจ
โลดแล่นอยู่ในพื้นที่ จนถึงปี 2542 ก็ลาออกเพื่อหวังจะกลับ
มาพัฒนาชุมชนเดิมของตนที่สี่คิ้ว แต่โชคชะตาก็ชักนำ
ให้มาช่วยงานคุณโชคชัยที่บ้านน้ำซับ แล้วหลงเสน่ห์ชาวบ้าน
น้ำซับจนถอนตัวไม่ขึ้น เพราะชาวบ้านรักมากถึงกับยกทั้งที่ดิน
ปลูกผักและที่ดินปลูกบ้านเพราะอยากให้อยู่ด้วยกัน ทำให้ต้อง
ปักหลักเป็นคนปลูกผักอยู่ที่บ้านน้ำซับ แต่ก็ยังช่วยเหลือ
งานเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสานอย่าง
เต็มใจจนทุกวันนี้



“เรื่อง สุนัขสามตัวนี้ คือ แดง มะลิ และทองแดง แสดงว่าสุนัขจรจัดมีคุณสมบัติที่น่าปรารถนาสำหรับเป็นสุนัขเลี้ยงในบ้าน สุนัขจรจัดที่มีผู้เมตตาเลี้ยงส่วนมากมักจะเจียมเนื้อเจียมตัว และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อเจ้าของเป็นพิเศษเสมือนสำนักในบุญคุณ ทั้งยังฉลาดไม่แพ้สุนัขนอก บางตัวก็สวยงาม หรือมีความโดดเด่นสง่างาม เช่น ทองแดง เป็นต้น ในประเทศไทยมีหลายแสนตัวที่จะเลือกได้ ความจริงมีสั้นเหลือ แต่ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ทางราชการจะช่วย ก็จะมีผู้ที่ยินดียิ่งๆ ในการเปิดบ้านต้อนรับสุนัข เหล่านี้จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาสุนัขเร่ร่อนซึ่งเป็นอันตราย นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหา สัตว์เลี้ยงจรจัดที่ไร้คนดูแลซึ่งทำให้เศรษฐกิจตกต่ำทั้งหันมาพัฒนาสายพันธุ์สุนัขไทย ที่ฉลาด น่ารักและซื่อสัตย์ ที่มีอยู่มากมาย”

จากพระราชนิพนธ์ “เรื่องคุณทองแดง”



สุนัขจรจัดที่มีพุ่มศตารับเลี้ยงส่วนมาก มักจะเจียมเนื้อเจียมตัว และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อเจ้าของเป็นพิเศษเสมือนสำนักในบุญคุณ ทั้งยังฉลาดไม่แพ้สุนัขนอก บางตัวก็สวยงาม หรือมีความโดดเด่นสง่างาม เช่น ทองแดง เป็นต้น

เมื่อเด็กๆ เมื่อจบเลขๆ ช่วยกันสร้างสังคมเอื้ออาทรต้นแบบ

ภาพของหมาแมวจรจัด (ขออนุญาตเรียกแบบนี้เพราะดูใกล้ชิดกันมากกว่า) เป็นสิ่งที่อยู่คู่สังคมเมืองไปตั้งแต่เมื่อไรก็คงไม่มีใครสนใจอยากรู้ แต่ภาพที่พบเห็นจนชินชาก็คือการนำหมาแมวแม่ลูกอ่อนที่เจ้าของเบื่อหน่ายหรือไม่อยากเลี้ยงไปปล่อยไว้ตามวัดวาอาราม สร้างภาระอันหนักหนากับพระคุณเจ้าไม่น้อย วัดกลายเป็นที่ปล่อยสัตว์ที่ไม่พึงปรารถนา กลายสภาพเป็นสวนสัตว์ที่ขาดผู้ดูแล เป็นที่เพาะเชื้อโรค บ้างก็ถูกทำร้าย ถูกรถเฉี่ยวชน จนพิกลพิการ เป็นที่น่าอเน็จอนาถแก่ผู้พบเห็น

กำเนิดชมรม “รักษาสัตว์ รักษาสังคม”

แต่ยังมีเด็ก ๆ กลุ่มหนึ่งที่ชลบุรี จากโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” เกิดเมตตาสงสารสัตว์โลกที่ถูกทอดทิ้งเหล่านี้ รวมตัวกันไปหาครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาผู้ใจดี ที่ชื่อ “ครูชะบา อ่อนนาค” ผู้รักษาสัตว์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เพื่อขอทำโครงการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งเหล่านี้

คำแนะนำในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จากครูชะบา อ่อนนาค ทำให้เด็กนักเรียนกลุ่มนี้เริ่มมีแนวทาง วิธีการดำเนินกิจกรรม และการสร้างเสริมความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งอย่างถูกต้อง

โชคดีที่มีรุ่นพี่ใจดี ที่รักษาสัตว์เช่นกัน ลูกสาวคนเก่งของครูชะบา คือ “น้องตาล” น.ส.พันธกานต์ อ่อนนาค นักศึกษาสัตวแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 5 มหาวิทยาลัยมหานคร ชวนเพื่อนๆ พี่ๆ มาเป็นอาสาสมัครเปิดรับตรวจรักษาให้กับหมา

แมวจรจัดโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทำให้โครงการสงเคราะห์สัตว์ จากความคิดของเด็กๆ เกิดเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา โดยที่ไม่ต้องใช้ทุนเลยในระยะเริ่มต้น เพราะทุกอย่างทำด้วยใจทั้งสิ้น

ชมรม “รักษาสัตว์ รักษาสังคม” ก่อเกิดมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 และทำกิจกรรมต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

“เรามีความเชื่ออยู่อย่างหนึ่งว่า หากเราร่วมมือกันคนละไม้คนละมือ คืบก้าวทีละน้อย โดยใช้กลุ่มพลังของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเยาวชน แทรกซึมวิธีการแก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรม จากเด็ก ๆ ในโรงเรียน ขยายไปสู่วัด และไปสู่ชุมชน...”

วันหนึ่ง เราจะได้เห็นสภาพของสุนัขเร่ร่อนต่างๆ เหล่านี้มีสภาพที่ดีขึ้นและมีความเป็นอยู่อย่างมีความสุขร่วมกับชุมชน...ระหว่าง คน กับ หมา

รักษาสัตว์จึงนำสู่การรักษาสังคมสมดังพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ต้องการให้คนไม่ทำร้าย และให้ความรักความเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง เพื่อสังคมของเราจะอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข”

นี่คือความคาดหวัง จากหัวใจของเด็กๆ มัชยมจากชลบุรีกลุ่มนี้

จากโครงการ รักษาสัตว์ รักษาสังคม สู่โครงการคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ

จากเด็กกลุ่มเล็ก ๆ ไม่กี่คน ขยายสู่เด็กกลุ่มใหญ่กว่า 50 คน โครงการ “รักษาสัตว์ รักษาสังคม” (Animal Care for Community)



ของเด็ก ๆ กลุ่ม เมตตาธรรม โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ได้เข้าร่วมแข่งขันการประกวดโครงงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติพร้อมกับโครงงานต่าง ๆ ทั่วประเทศที่เข้ารอบมาแล้วทั้งหมด 12 โครงงาน เข้าสู่การคัดเลือกเพื่อหาโครงงานชนะเลิศระดับประเทศ ซึ่งเป็นการจัดของกลุ่มกัลยาณมิตรเพื่อการเสริมสร้างเครือข่ายวิฑูฑุฑ (กคพ.) ที่มีพระมหาพวงศันรินทร์ จิวโส พระนักพัฒนาผู้ขยันขันแข็ง เป็นประธานกลุ่ม โดยได้รับการสนับสนุนจากศูนย์คุณธรรมอีกต่อหนึ่ง



ในที่สุด โครงงาน “รักษาสัตว์ รักษาสังคม” ก็ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ 2 ในฐานะที่เป็นโครงงานที่ส่งเสริมคุณธรรมอย่างเห็นเป็นรูปธรรม

กลุ่มเมตตาธรรม ค้นคว้าศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ปัญหา หาทางแก้ไข สรุปแนวทางและถ่ายทอดไปยังสมาชิกของโครงการ เพื่อมีความรู้ทักษะในการช่วยเหลือดูแลสัตว์เลี้ยงของตน และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงในชุมชน อันยังเป็นการร่วมมือกันระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน (บวร) ที่ป้องกันและแก้ไขปัญหาสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งอย่างยั่งยืน

โครงงานนี้ใช้หลักเบญจศีลและเบญจธรรมในข้อที่ 1 ความไม่เบียดเบียน ความเมตตากรุณา เพื่อปลูกฝังให้สมาชิกมีจิตใจเมตตากรุณาไม่เบียดเบียนและทำร้ายผู้อื่น สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้โดยเสียสละ และตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อส่วนรวม รวมถึงปลูกฝังคุณธรรม 4 ประการอันได้แก่ สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ มาใช้ในขณะการดำเนินการเพื่อพัฒนาจิตใจของสมาชิกให้มีลักษณะนิสัยที่



ครูชะบา อ่อนนาค



น.ส.พันธกานต์ อ่อนนาค



เล็กๆ น่ารักจากวัสดุเหลือใช้ ไม่ว่าจะเป็น
พวกก๊วยแฉงจากขวดพลาสติก ขี้เหียนหอม หรือ
ที่คั่นหนังสือจากไม้ไอศกรีม ทุกคนทำกันไป
หยอกล้อกันไปอย่างสนุกสนาน

กิจกรรมนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจกรรม
ชมรมซึ่งมีตั้งแต่ หากกลุ่มผู้ช่วยเลี้ยงดูสัตว์เลี้ยงที่
ถูกนำมาปล่อยวัด ขอความร่วมมือจากสัตวแพทย์ใน
ชุมชนมาให้ความรู้ ซึ่งจะมีการสำรวจและเก็บสถิติเพื่อทำ
ทะเบียนสัตว์เลี้ยง มีการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า โรคผิวหนัง
และทำหมัน รวมทั้งระดมเงินทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้วยวิธีการต่าง ๆ

พึงประสงค์ของสังคม อันจะนำไปสู่การ
พัฒนาประเทศไทยตามแนวทางวิถึพุทธ
ที่มีความเมตตากรุณาเป็นพื้นฐานของ
สังคมไทย

ทำความดีอย่างเป็นธรรมชาติ ภาพที่เห็นจึงแสงงดงาม

วันเสาร์น่าจะเป็นวันที่เด็กๆ ได้เที่ยวเล่น
และพักผ่อนอย่างมีความสุข แต่เด็กๆ แห่ง
ชมรม "รักษ์สัตว์ รักษ์สังคม" กลับมารวมกลุ่มกันใน
อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน เพื่อช่วยกันทำของชำร่วย

รูปแบบแห่งความเอื้ออาทรที่ก่อกำเนิดขึ้น
ที่โรงเรียนชลบุรี "สุขบท" เป็นโรงเรียนแรกในประเทศไทย
น่าจะเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ ได้อย่างไม่ยากนัก



เช่น การเล่นเกม การจัดทำของที่ระลึก ฯลฯ โดยมีการ
ดำเนินการอย่างต่อเนื่องปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 50 คน

ช่วงปลายวันเสาร์ หลังจากรวมกลุ่มกันทำของชำร่วยได้พอ
สมควร เด็กๆ ก็มุ่งหน้าไปให้อาหารและฉีดวัคซีนให้กับหมา
แมว ที่ถึงกำหนดต้องฉีดป้องกันโรคตามวาระ โดยมีพี่อาสา
สมัครเป็นพี่เลี้ยง (เด็กกลุ่มนี้ได้รับการฝึกให้ฉีดยาได้ผิวหนัง
ซึ่งไม่ยากนักมาแล้วเป็นอย่างดีจากพี่ๆ สัตวแพทย์ผู้อารี) ซึ่ง
ส่วนใหญ่ก็อาศัยอยู่ตามภูมิและศาลาต่างๆ ภายในวัดบางทราย
ที่อยู่ติดโรงเรียนนั่นเอง

ภาพที่เด็กๆ เล่นกับหมาแมวอย่างมีความสุขทั้งคน ทั้งหมา
นั้น ช่างเป็นภาพที่งดงามเสียจริงๆ

ชุมชนนี้จะเป็ต้นแบบ แห่งความเอื้ออาทร

รูปแบบแห่งความเอื้ออาทรที่เกิดขึ้นที่โรงเรียนชลบุรี
"สุขบท" เป็นโรงเรียนแรกในประเทศไทย น่าจะเป็น ต้นแบบ
ให้กับชุมชนอื่นๆ ได้อย่างไม่ยากนัก เพราะเด็กๆ กลุ่มนี้ได้
แสดงให้เห็นแล้วว่าความรัก ความสามัคคีนั้น แก้ปัญหาใน
ชุมชนได้อย่างง่ายดาย

ทุกวันนี้ ชมรม "รักษ์สัตว์ รักษ์สังคม" กลายเป็นที่พึ่งให้กับ
หมาแมวที่ถูกทอดทิ้ง โดยเฉพาะในเขตเมืองชลบุรี แต่ขยาย
ออกไปรอบทิศ มีผู้โทรปรึกษาขอให้ช่วยไปทำหมันหมาแมว
ที่บ้านอยู่เนืองๆ ซึ่งน้องๆ ในชมรมก็ชักชวนพี่ๆ สัตวแพทย์
ออกหน่วยคลินิศาทำหมันและฉีดวัคซีนกันแบบไม่คิดค่าใช้จ่าย
มาแล้วหลายครั้ง

หลังสุดเมื่อต้นปีที่ผ่านมา มีผู้สนใจพาหมาแมวมาร่วม
ทำหมันกันกว่า 100 ชีวิตจนอาสาสมัครทำงานจนแทบไม่ได้
หยุด แต่ทุกคนก็อมยิ้มและยอมรับด้วยความเต็มใจ

ถ้าทุกชุมชน โดยเฉพาะในกทม. ที่มีหมาแมวจรจัด
เคลื่อนถนน หันมาให้ความสนใจรักษ์สัตว์แบบนี้ ปัญหาสัตว์
เร่ร่อนที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายก็คงจะ
บรรเทาเบาบางลงได้อย่างแน่นอน

ไม่ทราบ ท่านอธิการฯ ผู้ว่าราชการกทม. จะสนใจนำไปปรับ
ใช้บ้างไหมละครับ



หากผู้ใดสนใจกิจกรรมของเด็ก ๆ กลุ่มนี้ คลิ๊กเข้าไปดูรายละเอียดได้ที่ www.raksat.com
หรือคุยกับครูชะบาผู้ใจดีได้ที่ 08 4086 8858



ครูชะบา อ่อนนาค-ครูที่ปรึกษา
“ครูสัญญากับเด็กไว้ว่า จะทำอย่างไร
จนวันตาย เพราะกิจกรรมนี้เราเลิกไม่ได้
เราทำมาขนาดนี้แล้ว ความเมตตากรุณา
เป็นเรื่องที่ต้องลงลึก เป็นเรื่องที่จะต้อง
ช่วยกันผลุดังคม”



**น.ส.พันธกานต์ อ่อนนาค
อาสาสมัครผู้อารี**
“หมาแมว มีปัญหาค่อนข้างมาก
ทำให้ลูกตาได้รับความเมตตาจากผู้หลัก
ผู้ใหญ่ เมื่อมาทำกิจกรรมกับน้องๆ ที่นี้
น้องๆ ก็น่ารักทุกคน ทำให้ลูกตาไม่รู้สึก
เหนื่อยเลย”



**นายอนิชาติ แซ่อึ้ง ม.5
ประธานนักเรียน**
“วันหนึ่ง เป็นวันหยุด ผมได้มาที่ชมรมนี้
ด้วยความอยากรู้ว่า เขาทำอะไรกันในวัน
หยุด พอมาคุยกับอาจารย์ ก็ได้พบว่าทำไม
ทุกคนถึงมีจิตใจเสียสละอย่างนี้ ผมประทับใจ
ความเสียสละของทุกคน ก็เลยมาช่วยงาน
ไปด้วย”



นายสิงหา กระแสร์ชล ม.4
“ดีใจที่มีพี่จาก ม.มหานครและม.เกษตร
มาช่วยเป็นอาสาสมัครที่นี่ และอยากให้พวก
พี่ๆ ไปช่วยให้ความรู้แบบนี้กับโรงเรียนอื่นๆ
ด้วย ส่วนที่บ้านผมก็จะทำอาหารมาเลี้ยงพี่ๆ
เวลาออกหน่วยตรวจเดือนละครั้งด้วยครับ”



น.ส.นดา พรเกษมประเสริฐ ม.3
“แรงบันดาลใจที่เข้ามาชมรมนี้ ก็เพราะ
ว่าที่บ้านหนูเลี้ยงสุนัขไว้ 3 ตัว ปรากฏว่า
ป่วยตายหมด ช่วงที่ป่วยก็พาไปรักษาที่
คลินิกการรักษาแพงมาก ก็เกิดความคิดว่า
เราน่าจะช่วยงานอะไรในชมรมได้บ้าง ตอน
นี้ก็รับสัตว์ไปเลี้ยงที่บ้านด้วยค่ะ”



หลวงตาแฮร์

ศูนย์รวมใจ

ของนักพัฒนาชาวอีสาน



“สำหรับผู้นำเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสานแล้ว หลวงตาอยู่ในหัวใจของพวกเราทุกคน”

คำพูดสั้น ๆ แต่กินความหมายลึกซึ้งนี้ ออกมาจากปากของกำนันสมคิด สิริวัฒนากุล ผู้นำเครือข่ายแผนฯคนสำคัญจากจังหวัดนครราชสีมา ที่กล่าวถึงหลวงตาแฮร์ พระนักพัฒนาที่เป็นเสาหลักสำคัญคนหนึ่งของภาคอีสานในปัจจุบัน

หนึ่งในร้อยฉบับนี้ จึงได้มีโอกาสไปกราบนมัสการ พร้อมทั้งอุดหนุนข้าวกันบาตรของหลวงตาเสียหลายมือ ณ วัดอาศรมธรรมทายาท ต.มิตรภาพ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา

หลวงตาแฮร์ - ชื่อนี้มีที่มา

ครั้งแรกที่ได้ยินใครต่อใครเรียกหลวงตาแฮร์ ก็ให้นึกไปได้หลายทาง ว่าพระอะไรชื่อแปลกดี หรือจะเป็นพระฝรั่ง แต่พอเห็นหน้าก็พระไทยดี ๆ นี้เอง แถมยังมีบุคลิกเด่นที่ดวงตามุ่งมั่น บ่งบอกถึงความเอาใจจริง เอาใจอย่างถึงที่สุด จึงอดไม่ได้ที่จะต้องถามให้หายสงสัย

“ช่วงแรก ๆ ที่หลวงตาบวช ก็ไม่ค่อยอยู่วัด อดูคงไปเรื่อย ๆ โยมแม่ก็ว่า หลวงตาชอบแซ่ไปโน่นนี่ ก็เรียกกันเป็นหลวงตาแฮ พเนจร ต่อมาก็เห็นว่าที่เราไปไหนต่อไหน ก็เพื่อไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างมุมมองแนวคิดใหม่ๆ หลวงตาก็เลยเติม “ร์” กลายเป็นหลวงตาแฮร์ในวันนี้”

หลวงตาแฮร์ หรือ พระครูใบฎีกา **ชฎิล อมรปัญญา** เป็นพระที่ได้รับการยอมรับสูงมากในวงการนักพัฒนาเอกชน ดังจะเห็นได้จาก ท่านจะได้รับการนิมนต์ไปร่วมงานประชุมสัมมนา หรือเป็นคณะกรรมการ หรือที่ปรึกษาในกลุ่มองค์กร เครือข่ายต่างๆ มากมาย ผ่านการศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศมากี่

ทำไมเราไม่สร้างป่าด้วยตัวเอง
มันเป็นความภูมิใจมากกว่า
อย่างที่เคยกว่า 13 ปี ถึงจะได้ต้นไม้ใหญ่
พอที่จะทำลานหินโค้งแบบสวนโมกข์ได้
เราต้องลงทุนดึงน้ำจากข้างล่างขึ้นมาเลี้ยงต้นไม้



ไม่น้อย โดยเฉพาะกับการทำงานร่วมกับศูนย์คุณธรรมก็มี การศึกษาดูงานที่มูลนิธิพุทธฉือจี้แห่งไต้หวัน และดูงานเรื่อง ความสุขมวลรวมประชาชาติที่ประเทศภูฏานเมื่อเร็วๆ นี้

นอกจากท่านจะได้รับการเสริมหนุนใน “โครงการเสริมสร้างศูนย์เรียนรู้ อาศรมธรรมทายาทเพื่อให้สังคมเป็นสุข ยั่งยืน” ซึ่งเป็นการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในวัดของท่านให้พร้อมรับการจัดอบรมต่อเนื่องตลอดทั้งปีแล้ว ท่านยังมีส่วนสำคัญในการเป็นเสาหลักของเครือข่ายแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองภาคอีสาน ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ เข้าร่วมประชุมมาโดยตลอด

พระนักพัฒนาสายท่านพุทธทาสและท่านปัญญา

หลวงตาแฮร์เกิดเมื่อ 30 มีนาคม 2495 เรียนออกแบบ ศิลปกรรมถึงปี 5 (ปวส.) ป่วยหนักเกือบตาย ต้องหยุดเรียน แล้วก็พบทางสว่างเมื่อปฏิบัติธรรมกับคุณแม่สิริ กรินชัย จึงตัดสินใจบวชเมื่อปี 2515

“หลวงตาใช้ชีวิตนักบวชระเห่ร้อน ไปที่โน่นที่นี่ได้ 10 ปี จนโยมแม่เห็นว่า ท่านน่าจะมีส่วนตัวบ้างในการทำงาน ตามที่ต้องการ ก็เลยยกที่ไร่มันเก่าให้หลวงตาจำนวนประมาณ 6 ไร่ เพื่อให้เป็นขนาดใหญ่พอที่จะสร้างวัดได้ เมื่อปี 2525

ช่วงที่บวชก็อดูคงไปเรื่อย เข้าถ้าก็แสวงหาที่ปฏิบัติธรรมไปด้วย ก็ไปทั้งสวนโมกข์ และวัดชลประทานฯ ก็ไปอบรมพระธรรมทายาทเมื่อปี 2525 เป็นรุ่นที่ 2 พออบรมเสร็จก็เห็นว่า ชื่อ “ธรรมทายาท” น่าจะเป็นมงคลสำหรับเรา ก็เลยมาตั้งสำนัก “อาศรมธรรมทายาท” ขึ้นที่นี่ เพื่อเป็นอนุสรณ์ของการเป็นพระธรรมทายาทที่วัดชลประทานฯ

ก็เลยเอาแนวทางของหลวงพ่อพุทธทาส และหลวงพ่อปัญญามาใช้ในการปฏิบัติศาสนกิจ เช่นอบรมกลุ่มผู้สูงอายุ ไปทำโรงเรียนพุทธบุตรที่เรือนจำอำเภอสีคิ้ว

หลวงตาอยู่เบื้องหลังโครงการพระธรรมทายาทของวัดชลประทานฯ มาตลอด และได้เป็นเลขานุการโครงการตั้งแต่นั้น ปี 2533 เป็นต้นมา จนยุติโครงการเมื่อปี 2543 หลวงตาก็ขอลาออก เพื่อมาทำงานในพื้นที่ หลวงตาจากพื้นที่นี้ไปตั้งร่วม 20 ปี พอกลับมาเราก็ต้องมาเริ่มต้นใหม่ ต่อมาก็ได้รับตำแหน่งเจ้าคณะตำบลเมื่อ ปี 2545 ดูแล 11 วัด ในเขตตำบลสีคิ้ว ก็เริ่มงานพัฒนาในพื้นที่”

พัฒนาแบบสร้างวัดเป็นป่า ดีกว่ายึดป่าเป็นวัด

“ที่อาศรมของเรา เดิมเป็นไร่มัน เราก็อยากพัฒนาให้ไร่มันเกิดคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อมหาชน เมื่อคิดได้ดังนั้น ก็ปลูกป่าซ่อมเสริม และอนุรักษ์ ต้นไม้เดิมเอาไว้ และรวมกลุ่มชาวบ้านขึ้นมา

นโยบายของหลวงตาก็มีความคิดที่อยากจะสร้างป่าด้วยน้ำมือของเราเอง ไม่ใช่ไปอยู่ในเขตภูเขาแล้วยึดเอาภูเขาอันนั้นว่าเป็นเขตป่าของฉันท หลวงตาเคยไปดูดงคึกกับกลุ่มพระป่า ก็เคยถามท่านว่า ที่วัดอยู่ตรงไหน เขาก็ชี้นิ้วกราดไปหมดเลยว่า ทั้งหมดนี้คือที่วัด ถามว่าท่านปลูกต้นไม้สักกี่ต้น ท่านก็ไม่ได้ปลูก การตีขลุมอย่างนี้ หลวงตาว่ามันผิด เขาจะอนุรักษ์ป่าไว้ก็เรื่องของเขา

แต่มันเป็นเรื่องที่อยู่ในใจเราว่า ทำไมเราไม่สร้างป่าด้วยตัวเราเอง มันเป็นเรื่องภูมิใจมากกว่า อย่างที่นี้กว่า 13 ปี ถึงจะได้ต้นไม้ใหญ่พอที่จะทำลานหินโค้งแบบสวนโมกข์ได้ เราต้องลงทุนดึงน้ำจากข้างล่างขึ้นมาเลี้ยงต้นไม้





การจะปลูกฝังคุณธรรม
ก็ต้องปลูกฝังในช่วงดรุณวัย
เดี๋ยวนี้เด็กเริ่มติดเอดส์กันแล้ว
ที่เป็นอย่างนี้เพราะภูมิคุ้มกันในวัยเด็กไม่พอ
เราต้องปลูกฝังเรื่องดีๆ ตั้งแต่เด็กอยู่ในท้องแม่
โดยผ่านการปลูกฝังไปที่พ่อแม่เด็กอีกทีหนึ่ง



หลักคิดของเราก็คือ อยากจะให้มีมรดกของพ่อชิ้นนี้เกิด
ประโยชน์ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศาสนพิธีบางอย่าง
เราก็ตัดออก เพื่อให้ได้เห็นแก่นแท้ของชีวิต เข้ามาที่นี่ ต้องฝึก
ความอดทน และสร้างพลังภายในไว้ การทำความดีนี้ ไม่ได้
ขึ้นอยู่กับสถานที่เสมอไป วัดเราจะต้องเป็นวัดที่ปลอดอบายมุข
แต่ไม่ถึงกับห้ามคนกินเหล้าสูบบุหรี่เข้ามาในวัด”

อีกหนึ่งความสามารถที่ตกทอดมาจากสมัยที่เรียนศิลปกรรม
ก็คือ หลวงตาแสร้งจะชอบเขียนภาพปริศนาธรรม พร้อมทั้ง
เขียนคำบรรยายปริศนาธรรมแต่ละรูปด้วยลายมือของตัวเอง
ในทุกๆ ที่ทุกเวลาที่มีโอกาส ซึ่งภาพปริศนาธรรมจำนวนหนึ่ง
ก็ได้รับการตีพิมพ์จากญาติโยมที่มีจิตศรัทธา ใครสนใจก็อาจ
จะกราบขอแบ่งบุญจากหลวงตาได้ที่วัดทุกเมื่อ



อบรมกว่าแสนรายในรอบ 22 ปี

ด้วยความที่หลวงตาถนัดและมีประสบการณ์สูงในด้านการ
อบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ทำให้วัดอาศรม
ธรรมทายาทพัฒนาตัวเองเป็นศูนย์ประสานงานการฝึกอบรม
ให้กับกลุ่มคนทุกกลุ่ม ทั้งพระ เณร เยาวชน ช่างราชการ และ
ประชาชน มานับพันครั้ง ด้วยหลักสูตรที่ปรับใช้ให้เหมาะกับ
กลุ่มเป้าหมาย และมีการพัฒนาหลักสูตรการอบรมเพื่อ
พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้ทันสมัย มาโดยตลอด

ผลจากการมุ่งมั่นจัดอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม
ที่วัดอาศรมธรรมทายาท ทำให้มีผู้ผ่านการอบรมมากกว่า
1 แสนคน นับแต่ปี 2529 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

หลวงตาจึงได้รับเกียรติการยกย่อง เชิดชูจากหลาย ๆ
สถาบัน เช่นในปี 2547 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ถวาย
ปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ปี 2548 ได้เป็น
อาสาสมัครดีเด่นของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
และในปี 2550 นี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็ได้มีมติให้เป็นวุฒิสมาชิก ใน
โครงการคลังสมองแห่งชาติด้วย

แม้ในปีนี้ ท่านก็ยังมิได้หยุดการอบรม หากแต่มีการสร้าง
เครือข่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งโครงการที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณแล้วก็มี อาทิ
โครงการอบรมสร้างแกนนำพระสงฆ์ 2 รุ่น รวม 60 คน
โครงการอบรมสร้างแกนนำชุมชน 2 รุ่น รวม 90 คน

โครงการอบรมเยาวชนจิตอาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะ
เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมทั่วทั้งจังหวัดนครราชสีมา จำนวน
5 รุ่นๆ ละ 50 คน รวม 250 คน



โครงการขยายศูนย์เรียนรู้ 5 ศูนย์ ให้กับวัดเป้าหมาย
ในอำเภอต่างชนบท โชคชัย พระทองคำ บักธงชัย และโนนสูง
รวมถึงโครงการจัดส่งแกนนำพระสงฆ์ แกนนำชุมชน และครู
จำนวนประมาณ 100 คน ไปอบรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ
“ที่นั่นนอกจากจะอบรมที่วัดแล้ว เรายังรับจัดอบรมนอก
สถานที่ มีพระวิทยากร 5-6 รูป แล้วแต่กลุ่มเป้าหมาย โดย
หลวงตาจะใช้พระ 1 รูป ต่อผู้เข้าอบรม 10 คน เพื่อให้ได้
ผลในการอบรมเต็มที่

เราจะเด่นเรื่องการอบรมจริยธรรมเชิงบูรณาการ ทั้งทางโลก
และทางธรรม เพื่อนำเอาคุณธรรมไปแก้ปัญหาชีวิต การเข้าถึง
แก่นธรรมะ จะต้องมึจิตที่อิสระ จะทำให้เข้าถึงธรรมะได้ไว”

หลวงตาจะมีตัวอย่างบทเรียนจากชีวิตจริง นำมาสอนผู้เข้า
รับการอบรมได้อย่างเป็นธรรมชาติดังเช่นเรื่องนี้

“หลวงตามานั่งดูนกทำรัง จะเห็นนกคาบหญ้ามา ไม่ใช่
หญ้าแห้ง แต่เป็นหญ้าสด ทำไมถึงเป็นยั้งนั้น ก็เพราะหญ้าสด
จะทำให้นกสานรังขึ้นมาได้ไม่ยาก แต่ที่เราเห็นรังนกเป็น
หญ้าแห้ง ก็เพราะเราเห็นผลสำเร็จแล้ว

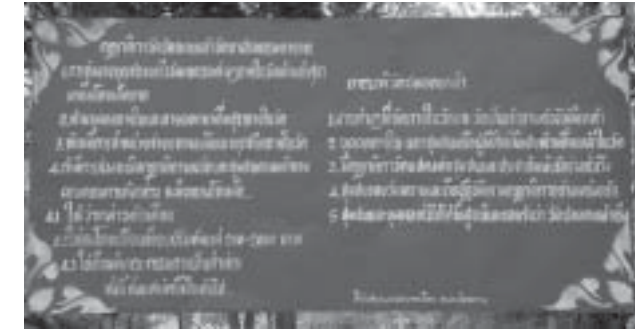
เหมือนกับมนุษย์เรา การจะปลูกฝังคุณธรรมก็ต้องปลูก
ฝังในช่วงดรุณวัย เดี๋ยวนี้เด็กเริ่มติดเอดส์กันแล้ว ที่เป็นอย่าง
นี้เพราะภูมิคุ้มกันในวัยเด็กไม่พอ เราต้องปลูกฝังเรื่องดีๆ
ตั้งแต่เด็กอยู่ในท้องแม่ โดยผ่านการปลูกฝังไปที่พ่อแม่เด็กอีก
ทีหนึ่ง”

นี่คือมุมมองการแก้ปัญหาคุณธรรมในเด็กตามทัศนะของ
หลวงตาแสร้ง

ทุกวันนี้แม้ภาระงานของหลวงตาจะมากมายเพียงใด ทุกครั้ง
ที่เราได้มีโอกาสร่วมหลวงตา จะเห็นแววตามุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว
ไม่เคยท้ออยู่เสมอ พร้อมทั้งจะเป็นเสาหลักของหมู่เฮา
ชาวอีสานที่เป็นนักพัฒนาทุกเพศทุกวัย อย่างไม่เคยเหน็ดเหนื่อย

แม้วัดอาศรมธรรมทายาท จะไม่ได้มากมายไปด้วยถาวรวัตถุ
มีพระจำพรรษาไม่กี่รูป แต่ทุกพื้นที่ในวัดแห่งนี้ พร้อมทั้งจะเป็น
แหล่งเรียนรู้สำคัญให้กับทุก ๆ คนที่ไผ่หา ความสงบ ความสุข
ที่แท้ และความรู้จริงแห่งชีวิต

วันนั้น เรายกกราบหลวงตามาด้วยความรู้สึกปิติที่ได้
กราบพระดีที่ควรกราบ อีกครั้งหนึ่งในชีวิต



“ขอซื้อปาติทาน”

บทพิสูจน์พลังยิ่งใหญ่ของสื่อ

โฆษณาเรื่องนี้เป็นการสื่อให้เห็นถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของสื่อยุคใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตได้อย่างชัดเจนที่สุด และเป็นพลังที่ถ้าใช้ให้ถูกทางก็จะเป็นประโยชน์มหาศาล แต่ถ้าใช้ไม่ถูกทางก็จะเป็นโทษมหันต์เช่นกัน



ฟอร์เวิร์ดเมลล์ หรือเมลล์ที่ส่งต่อกันเป็นทอดๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในเรื่องราวข้างต้น เป็นหนึ่งในอีเมลล์ ที่ส่งต่อกันไปทั่วโลก ไม่มีใครรู้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ แต่อย่างน้อยก็คงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดเรื่อง “ขอซื้อปาติทาน” ของน้องเต๋อ จากโฆษณาสุดฮิตเรื่อง ล่าสุดที่กลายเป็นทอล์ค ออฟ เดอะ ทาวน์ของไทยไปแล้ว

นี่คือแนวทางใหม่ของการโฆษณาแบบเสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Image) ที่กำลังฮิตในเมืองไทย ซึ่งมีโฆษณาของไทยประกันชีวิต บริษัทประกันชีวิตที่ใหญ่ที่สุดของคนไทย เป็นผู้บุกเบิกโฆษณาแนวกระตุกสำนึกคุณธรรม และกำลังได้รับความนิยมจากองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ผลิตโฆษณาแนวนี้ออกมาเป็นระยะๆ

เรื่องราวของน้องเต๋อ ที่ต้องการซื้อ “ปาติทาน” ที่ตัวเองสะกดยังไม่ถูก ด้วยเชื่อว่าจะช่วยชีวิตน้องสาวของตัวเองได้ ส่งอีเมลล์ขอซื้อปาติทานไปหาคนที่ไม่รู้จัก และได้รับการส่งต่อไปทั่วโลกจนได้รับความช่วยเหลือในเวลาอันไม่นานนั้น

หลายๆ คนคงอดน้ำตาซึมไปกับเรื่องราวอันแสนประทับใจไม่ได้

หลายๆ คนอาจเชื่อโดยสนิทใจว่าเป็นเรื่องจริงผ่านจอจนอาจจะอยากเจอน้องเต๋อตัวจริงมาหนึ่งให้สัมภาษณ์ ผ่านรายการโทรทัศน์ ก็เป็นได้

ในขณะที่อีกหลายคนก็อาจกังขาว่า จะเป็นไปได้ยังไงกัน เพราะเรื่องราวแบบนี้ห่างไกลจากชีวิตจริงของเขาเหลือเกิน (สำหรับคนที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาก่อน)

แต่สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดประเด็นหนึ่งที่อยากกล่าวถึงในที่นี้ก็คือเรื่องของพลังของสื่อ

โฆษณาเรื่องนี้เป็นการสื่อให้เห็นถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของสื่อยุคใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตได้อย่างชัดเจนที่สุด และเป็นพลังที่ถ้าใช้ให้ถูกทางก็จะเป็นประโยชน์มหาศาล แต่ถ้าใช้ไม่ถูกทางก็จะเป็นโทษมหันต์เช่นกัน

สำหรับผู้ที่เคยชินกับการใช้อินเทอร์เน็ต ก็คงเห็นเป็นเรื่องปกติมากๆ สำหรับการได้รับอีเมลล์จากใครก็ไม่รู้ ที่ส่งต่อกันมาฉบับแล้วฉบับเล่า ทั้งชายของ ชายยา ชายเช็กซ์ หรือแม้แต่จดหมายลูกโซ่ที่แถมด้วยคำขู่อารมณ์ เช่น ถ้าไม่ส่งต่อให้เพื่อนอีก 20 คนภายใน 3 วันจะต้องพบกับเคราะห์กรรมในชีวิตอะไรพรรค์นี้

ในบรรดาอีเมลล์ขยะเหล่านี้ มีอีเมลล์ประเภทหนึ่ง เป็นการ

ขอความช่วยเหลือซึ่งไม่น่าละเลย มีตั้งแต่ขอบริจาคเลือดตามหาคนหาย และเตือนภัยต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้ต้องการความช่วยเหลือ

หลายรายได้รับความช่วยเหลือกลับมาในเวลาอันรวดเร็ว จนทำให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์แห่งชีวิตไปได้ราวกับปาฏิหาริย์หลายรายเอาตัวรอดจากภัยใกล้ตัวได้เพราะอ่านประสบการณ์จากอีเมลล์เหล่านี้

มีบ้าง ที่เป็นอีเมลล์ขยะที่เขียนขึ้นมาอย่างไม่รับผิดชอบ แต่ก็เป็นส่วนน้อย

นี่คือพลังของสื่ออินเทอร์เน็ตในแง่ดี

ในขณะที่ถ้านำไปใช้ไม่ถูกทาง ก็จะทำให้เกิดเหตุเศร้าสลดไม่เว้นแต่ละวัน

เช่นเรื่องของโปรแกรมแคมฟร็อกที่เขาค้นพบให้สามารถพูดคุยเห็นหน้าตากัน ผ่านกล้องเว็บแคมได้อย่างง่ายดาย เพื่อความสะดวกในการสื่อสารระหว่างคนที่อยู่ห่างไกลคนละซีกโลก

แต่ในเมืองไทยกลายเป็นเครื่องมือในการโฉบวบหวิว ที่มีเด็ก ๆ วัยรุ่นเข้าไปใช้บริการเฝ้าหน้าจอเพื่อดูสาว ๆ ใจถึงปลดเปลื้องเสื้อผ้าผ่านกล้องเว็บแคมกัน จนทำให้สถิติผู้ใช้โปรแกรมนี้ในเมืองไทยสูงที่สุดในโลกในเวลาไม่กี่เดือน ร้อนถึงกระทรวงไอซีทีต้องออกโรงปิดช่องทางของเว็บไซต์นี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เหมือนจับปูใส่กระดัง เพราะปิดที่นี้ก็ไปเปิดที่นั่น ไล่จับกันไม่หวาดไหว

ทางเดียวที่จะช่วยทำให้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีประโยชน์จริงๆ ก็คือ การให้ความรู้ผู้ปกครอง ให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีอย่างน้อยก็ไม่ควรให้เด็ก ๆ อยู่หน้าจอเพียงลำพัง

เดี๋ยวนี้ ผู้ปกครองยุคใหม่จะตั้งคอมพิวเตอร์ของลูกไว้ในห้องรับแขก และอยู่ในมุมที่พ่อแม่จะเห็นได้ง่ายว่าลูก ๆ ของตนกำลังเข้าเว็บไซต์ไหนอยู่ พร้อมทั้งการปลูกฝังให้เด็ก ๆ รู้จักใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในการท่องโลกแห่งข้อมูลข่าวสารอันเปรียบเสมือนจักรวาลความรู้อันยิ่งใหญ่

ป้องกันที่ต้นตอปัญหา ดีกว่าไปตามแก้ปัญหาในภายหลังที่สำคัญ ผู้ปกครองไม่ควรตามใจเด็ก ๆ จนเกินเหตุ และหากมีเวลานั่งคุยกับพวกเขาบ้างในเวลาที่เขาเล่นเน็ตก็จะทำให้ผู้ใหญ่เข้าใจโลกของเด็ก ๆ ในยุคนี้กันได้ดีขึ้น

ไม่มีอะไรแก้ปัญหารุ่นยุคนี้ได้ดีกว่า ความรักความเข้าใจอีกแล้ว

เด็กน้อยชื่อเต๋อ ได้ยินคุณพ่อ คุณแม่คุยกันเรื่องน้องชาย ชื่อเจนนววัย 8 ขวบ ก็รู้ว่ากำลังป่วยมาก แต่พ่อแม่ ไม่มีเงินเหลือติดตัวเลย และมีทางเดียวที่จะช่วยชีวิตเจนนวได้ คือต้องผ่าตัด และมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก และไม่มีใครช่วยเหลือครอบครัวนี้เลย แต่เต๋อได้ยิน พ่อแม่กระซิบกันว่า “คงมีเพียงปาฏิหาริย์ เท่านั้นที่จะช่วยลูกเราได้” เต๋อจึงตรงไปยังห้องนอนของเธอ และหยิบโหลที่ซ่อนไว้ในตู้ แล้วก็เทเศษสตางค์ที่ตัวเองมีทั้งหมดออกมา ค่อยๆ นับถึง 3 ครั้ง ก็ยังคงเป็นจำนวนเงินเท่าเดิม และเธอก็ถือขวดโหลไปด้วย วิ่งออกไปข้างนอกที่ร้านขายยา เธอรออยู่นาน ที่ร้านขายยา เกสซกรไม่สนใจเธอเพราะคุยธุระกับน้องชายที่กลับมาจากอเมริกาอยู่ จนเธอนำเหรียญในขวดโหลมาเคาะที่ตู้กระจกใส่ยา เกสซกรรำคาญแล้วถามว่า “เธอต้องการอะไร?” “หนูอยากคุยเรื่องน้องชาย เขาป่วยมาก หนูอยากขอซื้อปาฏิหาริย์” “อะไรนะ?” เกสซกรถาม

“น้องหนูชื่อเจนนวคะ หนูไม่รู้ว่าจะมีอะไรในหัวใจ แต่ได้ยินพ่อ กับแม่พูดว่า มีแต่ปาฏิหาริย์เท่านั้น ที่ช่วยน้องหนูได้ และปาฏิหาริย์นี้ราคาเท่าไรคะ?” “ที่นี่ไม่มีปาฏิหาริย์ขายหรอก ขอโทษด้วยฉันช่วยหนูไม่ได้” เกสซกรตอบ “แต่หนูมีเงินจ่ายนะคะ เพียงบอกหนูเถอะว่า ปาฏิหาริย์ราคาเท่าไรคะ?” น้องชายของเกสซกรก็เดินออกมา แล้วถามแม่หนูว่า “หนูต้องการปาฏิหาริย์แบบไหนหรือ?” “หนูไม่ทราบคะ แต่อยากช่วยน้องที่เขายป่วยคะ” “แล้วหนูมีเงินเท่าไร” ชายจากอเมริกาถาม “1 ดอลลาร์ กับ 11 เซนต์คะ มันเป็นเงินเก็บทั้งหมดที่หนูมี และหนูจะหาอีกถ้าต้องการใช้มากกว่านั้นคะ” “อิม ช่างบังเอิญแท้ๆ 1 ดอลลาร์ กับ 11 เซนต์ พอเหมาะกับการาของปาฏิหาริย์เสียจริง เอาละพานไปที่บ้านของเธอหน่อย” ที่แท้ ชายผู้นั้นก็เป็นหมอผู้เชี่ยวชาญการผ่าตัดหัวใจ และการผ่าตัดครั้งนี้ ก็สำเร็จไปได้ด้วยดี โดยไม่ต้องใช้เงินเลยสักแดง

เศรษฐกิจพอเพียง พีเวอร์

เท่าความ

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ก็ทำให้คุณยายคลายเหงาได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเน็ตคุยกะหลานได้ตั้งใจ ตอนนี้คุณยายก็กลายเป็นนักแชตวัยดีก ที่ใช้การแชตถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่โลกไซเบอร์อย่างน่ารัก เชิญคุณ ๆ ติดตามการแชตของยายหลานคู่นี้ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้

kunyai.com@gmail.com

หนูหม่อม: สวัสดีค่ะคุณยาย คุณยายสบายดีนะคะ คุณยายรู้ไหมคะ ว่าวันนี้หนูมีอะไรมาถามคุณยาย
ยาย: มาถึงก็เริ่มมีลูกเล่นเซียวนะ จะประจบขออะไรจากยายอีกล่ะ

หนูหม่อม: แหม เห็นหนูเป็นนักขอกทุนการศึกษาหรือใจจะป่าวหรอก เพียงแต่ช่วงนี้เพื่อน ๆ หนูที่ทำรายงานกลุ่มเดียวกัน เขาเห็นหนูเป็นคนไทย เขาก็อยากรู้เรื่อง “Sufficiency Economy” หรือเศรษฐกิจพอเพียงนั่นแหละค่ะ ว่ามันหมายถึงอะไร เขารู้จักแต่เศรษฐกิจแบบทุนนิยมกับสังคมนิยม มาเจอแบบพอเพียงก็เลยต้องมาถามหนูนี้แหละค่ะ

ยาย: โอ๊ย ยายไม่ยกจะรู้ว่า แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงจะโด่งดังถึงเพียงนี้ นึกว่าจะพีเวอร์กันเฉพาะในเมืองไทย นี่ไปถึงแอลเอได้ยังไงกันจ๊ะ แม่หนู

หนูหม่อม: จริง ๆ ค่ะคุณยายลืมนไปแล้วหรือคะว่าอินเตอร์เน็ตนะถ่ายทอดทีวี วิทยุได้ทุกช่องในโลก แล้วที่นี้ก็เหมือนกับเป็นจังหวัดที่ 77 ของไทยไปแล้วนะคะ ถ้าใครอยากส่งลูกมาเรียนภาษาที่แอลเอ หนูว่าคิดผิดนะค่ะ เผลอ ๆ จะได้ภาษาอีสานกลับไป



ยาย: ถูกของหนู ยายเองอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ เห็นสเปดโฆษณา ดูรายการโทรทัศน์ก็เห็นพูดกันถึงแต่แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ยิ่งบริษัทห้างร้านยิ่งไปกันใหญ่ กลายเป็นยุทธศาสตร์ใหม่ในการทำตลาดไปซะด้วยซ้ำ ยายว่าเอาเข้าจริง ๆ มีคนที่เข้าใจหลักปรัชญาไม่มากนักหรอก ที่เหลือก็จะเป็นในลักษณะพวกมากลากไป หรือเข้าใจเอาเองซึ่งอาจจะสื่อสารกันผิด ๆ ไปได้นะ

หนูหม่อม: นั่นสิคะ หนูก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกัน แล้วจะไปอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ยังไงละคะ คุณยายช่วยสงเคราะห์หน่อยสิคะ ไหน ๆ หนูก็ยกให้เป็นพหูสูตประจำตระกูลแล้ว อี้

ยาย: นี่ไม่ต้องมาประจบหรอก ยายรู้ทันนะ เอาอย่างนี้ ยายจะให้ภาพจากมุมมองของคนที่ไม่มองในหลวงด้วยความจงรักภักดีมาตลอดชีวิตว่า ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงก็คือตัวของพระองค์ท่านเองนั่นแหละ

หนูหม่อม: แล้วใจคะ ฟังแล้วยิ่งงงไปใหญ่ มันเกี่ยวกับยังไงคะ คุณยายต้องขยายต่อแล้วละ

ยาย: ก็หนูรู้แล้วใช่ไหมว่า แนวพระราชดำรินี้ พระองค์ท่านพยายามหาทางออกให้กับประชาชนของท่านให้พบกับความสุขที่แท้จริง โดยที่ยังคงยืนอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงได้ด้วย พระองค์ท่านจึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างมาตลอดพระชนม์ชีพ เพียงแต่ประชาชนของท่านเคารพเทิดทูนท่าน แต่ไม่ค่อยทำตามท่านเลย

หนูหม่อม: เรื่องนี้หนูคลับคล้ายคลับคลาว่าคุณยายจะเคยคุยให้หนูฟังทีหนึ่งแล้วละค่ะ เรื่องที่ในหลวงท่านทรงประหยัดใช้ประหยัดจ่ายของส่วนพระองค์ทุกอย่าง แม้แต่ยาสีฟันของท่านก็บิบบใช้จนหมดสุดท้าย แต่มันเป็นความพอเพียงยังไงคะ

ยาย: ที่ยายว่านะ มันเป็นเพียงตัวอย่างของความพอเพียงส่วนตนโง่ละ แต่ถ้าหนูได้ติดตามพระราชดำริของพระองค์ท่านที่เกี่ยวกับเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงโดยตลอดแล้ว หนูจะ



เห็นว่าพระองค์ท่านทรงมีสายพระเนตรยาวไกลจริง ๆ ท่านตรัสเรื่องความพอเพียงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ก่อนเกิดวิกฤติ “ต้มยำกุ้ง” ตั้ง 23 ปี

แล้วหากมองให้ลึกซึ้ง จะเห็นว่าแนวพระราชดำรินี้ สอดคล้องกับหลักทางสายกลางในพระพุทธศาสนา อย่างชัดเจนทีเดียว เพราะพระองค์ท่านมีพระราชประสงค์ให้ผู้คนในแผ่นดินนี้มีความเป็นอยู่อย่างพอเหมาะพอใช้ในทุกระดับอย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยที่ต้องมีทั้งคุณธรรมและความรู้ เป็นเครื่องกำกับในการดำรงตนด้วย ถ้าทำได้อย่างนี้ เราก็คงอยู่อย่างมีความสุข และค้าขายกับชาวโลกได้อย่างมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงตัวเลข การเติบโตเพียงอย่างเดียว

หนูหม่อม: แล้วชาวโลกเขาจะยอมรับแนวคิดนี้ได้หรือคะ หนูว่ามันค่อนข้างจะใหม่เอามาก ๆ ที่เดียวนะค่ะ

ยาย: ไม่ถึงกับใหม่ถอดด้ามหรอกจ๊ะ เมื่อประมาณ 34 ปีก่อน มีนักเศรษฐศาสตร์ชาวตะวันตกคนหนึ่งคือ อี เอฟ ชุมัคเกอร์เขียนหนังสือเรื่อง “Small Is Beautiful” เคยมีคนแปลเป็นไทยว่า “จิ๋วแต่แจ๋ว” เกี่ยวกับแนวคิดพึ่งตนเองนี้แหละได้รับความนิยมนำไปทั่วโลก เพียงแต่ไม่มีใครสนใจจริงจัง เพราะตอนนั้นทั่วโลกกำลังลุ่มไปกับแนวทางทุนนิยมและสังคมนิยมที่กำลังลุ่มกันยั้งถึงพริกถึงขิง

มาถึงวันนี้ นักเศรษฐศาสตร์ระดับโลกก็เริ่มยอมรับคำว่า “Sufficiency Economy” กันแล้วนะ และจะกลายเป็นแนวคิดใหม่ที่ทั่วโลกจะต้องจับตามองว่า จะนำพาประเทศไทยให้อยู่รอดปลอดภัยได้อย่างไร



หนูจะเห็นว่าพระองค์ท่าน ทรงมีสายพระเนตรยาวไกลจริง ๆ ท่านตรัสเรื่องความพอเพียงมาตั้งแต่ปี 2517 ก่อนเกิดวิกฤติ “ต้มยำกุ้ง” ตั้ง 23 ปี

หนูหม่อม: แล้วคุณยายคิดว่า จะไปรอดไหมละคะ
ยาย: แหม ถ้ามายังได้ใจ ต้องรอดสิ เพราะพระองค์ท่านได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์นั้น ท่านได้พระราชทานโครงการพระราชดำริกว่า 3,000 โครงการทั่วประเทศ ซึ่งล้วนเป็นโครงการที่ช่วยเสริมให้เห็นถึงรูปธรรมที่เป็นจริงของแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงทั้งนั้น

หนูหม่อม: แหม ดีใจจัง คุยกับคุณยายวันนี้ หนูได้เรื่องไปอธิบายกับเพื่อน ๆ ได้ชัดแจ๋วเลย ขอบคุณคุณยายมาก ๆ เลย ค่ะ เห็นทีจะต้องลาคุณยายไปก่อนแล้วละ คุณยายรักษาสุขภาพด้วยนะค่ะ บายค่ะ

ยาย: อ้าว บทจะไปก็ไปง่าย ๆ เป็นยังไงทุกที งั้นยายก็จะต้องไปนอนหลังบ้างเหมือนกัน ดูแลตัวเองด้วยนะ

อภิเษกพระสังฆราชไทย

บอแซฟ ชุคคัต สิริสุทธิ



เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ก่อนวันวาเลนไทน์เพียงไม่กี่วัน เราได้มีโอกาสเข้าร่วมในพิธีอภิเษกสังฆราชใหม่ แห่งสังฆมณฑลโคราช ผู้มีนามว่า พระสังฆราช บอแซฟ ชุคคัต สิริสุทธิ ซึ่งจัดพิธีขึ้น ณ อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลูร์ด นครราชสีมา ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสถานีรถไฟโคราช โดยมีพระสมณทูตจากกรุงวาติกันมาในนามของสมเด็จพระสันตปาปา พระคาร์ดินัล พระสังฆราช ทั้งจากเมืองไทย และต่างประเทศมาชุมนุมกันอย่างคับคั่ง

เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสเห็นพิธีศักดิ์สิทธิ์เต็มตา ตลอด 4 ชั่วโมงเต็ม ล้วนเต็มไปด้วยความยิ่งใหญ่ น่าศรัทธา แม้จะแปลกตาเพราะไม่คุ้นแต่ก็ไม่น่าเบื่อ เพราะคณะนักร้องประสานเสียงขับขานเพลงไพเราะที่เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนาตลอดงาน

ที่ต้องกล่าวถึงสังฆราชองค์ใหม่นี้ นอกเหนือจากการที่ท่านเป็นสังฆราชที่หนุ่มที่สุด เพราะท่านเพิ่งจะอายุครบ 51 ปี เมื่อ 24 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาเอง (สังฆราชของคือนั้น ๆ ก็อายุเกิน 60 ปีแล้วทั้งนั้น)

ก็เนื่องจากท่านเป็นนักบวชที่ขยันทำงานติดอันดับคนหนึ่ง และงานที่ท่านถนัดที่สุดก็คือ ด้านศาสนสัมพันธ์ ด้วยวุฒิปริญญาตรี 3 ใบ ปริญญาโท 2 ใบและอื่นๆอีกไม่นับ ภูมิรู้จึงไม่ต้องพูดถึง ล่าสุดท่านเป็นผู้อำนวยการศูนย์วิจัยค้นคว้าศาสนาและวัฒนธรรม วิทยาลัยแสงธรรม ซึ่งมีงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับศูนย์คุณธรรมด้วยโครงการอบรมยุวศาสนิกสัมพันธ์ที่ท่านลงมาทุ่มเททำงานด้วยอย่างเต็มที่

โครงการนี้ได้รับความสนับสนุนด้วยดีจากพระเจ้าชุคคัต สิริสุทธิ ขยายผลไปสู่สังฆมณฑลทั้ง 10 แห่ง ของเครือข่ายคริสตศาสนา นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทย

ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนต่างศาสนา ทั้งพุทธอิสลามและคริสต์ ได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และมีความสุข

เราขอชื่นชมความสามารถของท่าน ด้วยการบันทึกภาพแห่งความประทับใจในพิธีดังกล่าวไว้ ณ ที่นี้



สวัสดิ์ คุณผู้อ่านที่รัก >>>>



พบกันอีกแล้วเช่นเคยนะคะ สำหรับมุมคลายเครียด (*อิอิ*) เช่นเคยคะเรามีเรื่องราวดีๆ มาฝากคุณๆ ที่น่ารักมากมาย กับกิจกรรมดีๆ ที่พร้อมให้คุณได้ร่วมสนุก พร้อมกันหรือยังคะ ก่อนอื่นคุยกันนิดหนึ่งนะคะ เห็นเพื่อน ๆ ร่วมสนุกกับการเล่นเกมส์มากมาย ทางพีๆ บ.ก. ยิ้มกันหน้าบานเลยเชียวคะฉบับนี้เราเลยหาเกมส์ที่สนุกกว่าเดิมมาให้เพื่อนได้ร่วมสนุกกัน เชื่อว่าเพื่อน ๆ คงจะสนุกกับเกมส์ที่นำมาให้เล่นนะคะ

เอาละ เรามาสนุกกันด้วยเกมส์ใหม่ดูบ้าง เป็นการเติมคำในช่องว่าง โดยมีคำใบ้อยู่ด้านหลังให้ด้วยคะ ลองเล่นกันดูนะคะ

คำใบ้

- ครูที่ปรึกษาชมรม “รักษาสัตว์ รักสังคม”
- โรงเรียนที่จัดกิจกรรมค่ายอบรมเรื่อง “แนวทางการดำเนินชีวิตของคนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”
- คำราชาศัพท์ที่ใช้กับพระเจ้าแผ่นดินที่หมายถึง การพูด
- ฉายา ลุงจวน เรื่องรำ

1.

2.

3.

4.

คงไม่ยากไปนะคะ เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้านะคะ รีบเขียนคำตอบที่ถูกต้อง กรอกชื่อที่อยู่ของคุณมาด้วย แล้วใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่

กอง บก.วารสาร “คุณธรรม” 32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม.10230

(ถ้าไม่อยากตัดหนังสือ ก็ให้ถ่ายเอกสาร หรือใครจะเขียนตอบมาในไปรษณียบัตรโดยลอกคำตอบมาให้ชัดเจน โดยไม่ต้องเขียนวาดตารางมาหอกนะคะ)

50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดี จะได้รับของขวัญเก๋ๆจากศูนย์คุณธรรม เช่นเคย หอมเซตส่งคำตอบในวันที่ 20 มีนาคม 2550 นี้ะคะ แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

สนุกกับ น้องดี-เดี๋ยว ฉบับมีนาคม 2550

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล

ที่อยู่.....

โทร.....อีเมลล์ (ถ้ามี).....

ขอตอบว่า

ข้อ 1 คือ ข้อ 3 คือ

ข้อ 2 คือ ข้อ 4 คือ

(เฉลยคำตอบฉบับกุมภาพันธ์ 2550 แนวนอน ข้อ 1 ยิ้มของฉัน ข้อ 2 เยาวชนแสงอรุณ ข้อ 3 - นครศรี นครตั้ง ข้อ 2 - เอ็ม เอส เอ็น ข้อ 4 - หมอดินอาสา)



ชื่องาน/รายการ	สถานที่จัด	วันที่
รายการ “ดอกไม้บาน สื่อสารความคิด”	ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)	ทุกวันศุกร์หลังข่าวภาคเที่ยง
สอนศิลปะธรรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ โดย พระมหาสมโชก อธิธัมโม	ร.พุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ นนทบุรี สนใจติดต่อด้วยตัวเองที่วัด	ผู้ใหญ่-เสาร์บ่าย เด็ก-เสาร์-อาทิตย์
ศูนย์คุณธรรมจัดโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำองค์กร เครือข่ายส่งเสริมคุณธรรมด้านจิตอาสา จำนวน 45 ท่าน รุ่น 1	ไปศึกษาดูงานด้านการจัดการศึกษา และด้านจิตอาสาที่ประเทศไต้หวัน	1-4 มี.ค. 50
กิจกรรมครอบครัวจิตประภัสสรตั้งแต่อนุอยู่ในครรภ์ ครอบครัวจิตประภัสสร	เสถียรธรรมสถาน	4 มี.ค. 50 09.00-16.00
ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานัสสติภาวนา บุคคลที่สนใจศึกษา	เสถียรธรรมสถาน	9-15 มี.ค. 50 04.30-21.00
ธรรมบุตร เยาวชนชายอายุ 12-17 ปี	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2)	10-14 มี.ค. 50
ประชุมใหญ่ สมาชิกและสาธุชนทั่วไป	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)	11 มี.ค. 50
สามเณร พิเศษ รุ่น 1 เยาวชนชายอายุ 10-17 ปี	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2)	11-13 มี.ค. 50
จิตภาวนา 1 ผู้ที่เคยปฏิบัติมาแล้ว หรือเส้นทางพัฒนาคุณภาพชีวิต แนวพุทธ	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)	13-15 มี.ค. 50
วิปัสสนาพระสงฆ์/ฆราวาส พระสงฆ์/สาธุชนทั่วไป	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ ปทุมธานี (ศูนย์ 2)	14-28 มี.ค. 50
ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานัสสติภาวนา บุคคลทั่วไป	เสถียรธรรมสถาน	16-17-18 มี.ค. 50 04.30-21.00
พัฒนาจิตญาณพุทธ 1 เยาวชน ชาย-หญิง อายุ 7-10 ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร)	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)	17-20 มี.ค. 50
ศูนย์คุณธรรมจัดโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำองค์กร เครือข่ายส่งเสริมคุณธรรมด้านจิตอาสา จำนวน 45 ท่าน รุ่น 2	ไปศึกษาดูงานด้านการจัดการศึกษา และด้านจิตอาสาที่ประเทศไต้หวัน	22-25 มี.ค. 50
ศิลปะในการพัฒนาชีวิตด้วยอานาปานัสสติภาวนา บุคคลทั่วไป	เสถียรธรรมสถาน	23-25 มี.ค. 50 04.30-21.00
เตรียมความพร้อมสามเณรใจเพชร เยาวชน ชาย อายุ 14-25 ปี (ใช้ใบสมัครเฉพาะหลักสูตร)	ศูนย์วิปัสสนาญาณพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)	24-31 มี.ค. 50
งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 35 และ งานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 5	ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์	29 มี.ค.-9 เม.ย. 50 09.00-21.00
บรรพชา สามเณรใจเพชร ที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)	31 มี.ค. 50

เวทนี้สำหรับคุณผู้อ่านทุกคน นะคะ บ.ก. ยินดีตอบทุกคำถาม และฉบับใดได้ตีพิมพ์เรามีของกำนัลที่มีคุณค่าให้ทุกคนคะ ส่งคำถามได้ที่ กอง บ.ก. วารสารคุณธรรม 32/152 ถ.รามอินทรา 65 ลาดพร้าว กทม. 10230 หรือโทรสารที่ 0 2945 8057 หรืออีเมลที่ stylecreative@yahoo.com



เรียน คณะผู้จัดทำวารสารคุณธรรม ที่นับถือ

กลุ่มตัวแทนผู้ปกครอง โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จ.นนทบุรี ขอเรียนให้ทราบว่า พวกเราได้อ่านวารสารของท่าน เห็นว่าข้อความในคอลัมน์ทุกคอลัมน์ ในวารสาร “คุณธรรม” ให้สาระ และประโยชน์มากมาย เพื่อที่จะนำพาเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่เด็ก ๆ และผู้ปกครอง ได้นำไปพัฒนาเสริมสร้างคุณภาพชีวิตได้ดีมาก ๆ เลยคะ

สุดท้ายนี้ ขอให้คณะผู้จัดทำวารสาร “คุณธรรม” และนักเขียนทุกท่าน ได้ทำหน้าที่สื่อเพื่อเด็กไทยในอนาคตข้างหน้าต่อไป



เรียน คณะตัวแทนผู้ปกครองฯ

ทีม บ.ก. ต้องขอขอบคุณสำหรับจดหมายให้กำลังใจจากท่านเองนี้ เพราะทำให้พวกเราต้องระมัดระวังในการนำเสนอ ให้ได้มาตรฐานตามที่ผู้อ่านคาดหวัง และอยากให้ผู้ปกครองท่านอื่น ๆ ได้ทราบด้วยว่า จากที่ทีมงานได้เคยสัมผัสพูดคุยกับเหล่าผู้ปกครองของนักเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ของวัดชลประทานฯ ทุกคนมีอึดยาศัยที่น่ารัก มารับมาส่งลูกด้วยตัวเอง แล้วระหว่างที่รอลูก ๆ ยังช่วยงานทางวัดอย่างขมิ้มขัน หากผู้ปกครองโรงเรียนอื่น ๆ ได้ใกล้ชิดกับเด็กอย่างนี้ลูกหลานของเราจะเติบโตอย่างมีภูมิคุ้มกันแน่นอนคะ

บ.ก.



เรียน ผ.อ.วัชรินทร์

ทีมงานได้รับจดหมายตอบรับฉบับนี้ด้วยความยินดีที่วารสารที่พวกเราพยายามสรรหาเรื่องราวดี ๆ ได้รับการตอบรับ และเห็นความสำคัญจากผู้บริหารสถานศึกษาอย่างท่าน ผ.อ.วัชรินทร์ หากมีโครงการอะไรดี ๆ ที่ท่าน ผ.อ.อยากให้ทีมงานไปถ่ายรูปทำข่าว เพื่อเผยแพร่ลงในวารสารก็ติดต่อมาได้ ไม่ต้องเกรงใจนะคะ เพราะน้อง ๆ ทีมงานก็พร้อมที่จะตะลุยไปทุกทิศทั่วไทย เพื่อเสาะหาเรื่องราวดี ๆ มาฝากคุณผู้อ่านทุกท่านอย่างเต็มที่อยู่แล้ว

บ.ก.

เรียน บรรณาธิการ ทราบ

ดิฉัน อาจารย์สุภาพ ผนนคร ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้มีโอกาสเห็นวารสาร “คุณธรรม” จากงานสัมมนาคุณธรรมฯ ที่ผ่านมา และได้สมัครสมาชิกไว้ ซึ่งก็ได้รับหนังสือที่ท่านส่งมาให้แล้ว เมื่ออ่านแล้วก็ชอบ และมีความเห็นว่าบ้านเมือง

บ.ก.



ของเราอย่างขาดคนดีมีคุณธรรมที่จะเป็น Roll Model หรือบุคคลต้นแบบที่เป็นผู้ให้ ผู้ปฏิบัติ ที่มีอยู่ในโลกจริง ๆ มีชีวิตจริง อย่างเช่น อาจารย์ระพี สาคริก ที่ลงในฉบับที่ 2 นั้นเป็นครูตัวอย่างที่น่าชื่นชมมาก ๆ ทำให้ดิฉันเกิดความคิดที่อยากจะเชิญท่านไปเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษให้กับสำนักฯ ในวันที่ 4-5 เมษายนนี้ ไม่ทราบว่าจะช่วยประสานเรียนเชิญท่านได้หรือไม่อย่างไร ขอความอนุเคราะห์จากท่านด้วยคะ

ขอแสดงความนับถือ
อาจารย์สุภาพ ผนนคร

เรียนอาจารย์สุภาพที่นับถือ

ทีมงานได้ประสานการติดต่อกับอาจารย์ระพี โดยให้ข้อมูลกับอาจารย์สุภาพเรียบร้อยแล้วทางโทรศัพท์ หวังว่าอาจารย์ระพีคงจะมีคว่าที่จะเดินทางไปบรรยายให้กับอาจารย์นะคะ แล้วถ้าหากกำหนดการบรรยายเรียบร้อยแล้ว ก็อย่าลืมส่งมาให้วารสาร “คุณธรรม” ลงประชาสัมพันธ์ด้วยนะคะ เพราะแฟน ๆ ของวารสารที่อยู่อีสานและที่ขอนแก่นก็มีไม่น้อย โปรแกรมดี ๆ อย่างนี้ไม่น่าพลาด

อาจารย์สุภาพคิดถูกแล้วละคะ ที่จะเชิญอาจารย์ระพี เพราะท่านเป็นปูชนียบุคคลที่น่าเคารพกราบไหว้ และที่สำคัญท่านยังแข็งแรงพอที่จะทำหน้าที่ครูของแผ่นดินอย่างไม่มีวันเกษียณแม้จะล่วงเข้าปีที่ 85 ของชีวิตแล้วก็ตาม!!

บ.ก.



ลุงจวน เรื่องร่ำ

เผ่ากระดุกเหล็ก

ผู้ไม่ยอมงอมืองอเท้า



ด้วยฉายาที่ชาวบ้านแถวนั้นตั้งให้ว่า “เผ่ากระดุกเหล็ก” แห่งบ้านอ่างชัยประดู่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ที่ทำให้เราต้องไปเยี่ยมบ้านลุงจวน เรื่องร่ำ วัย 68 ปี ที่อาสาเราไปพร้อมกับรถพ่วงคู่ชีพของลุง

ลุงจวนเล่าให้เราฟังว่าเป็นคน อ.เมืองคง โคราซ มาอยู่สีคิ้วตั้งแต่ปี 2514 ก็ทำงานรับจ้างทั่วไป เพราะไม่มีที่ทางเป็นของตนเอง ปี 2515 พบกับหลวงตาแชร้ เกิดศรัทธาก็เลยมาอาศัยอยู่ในที่วัดตั้งแต่ ปี 2516 จากคนที่ติดเหล้า สูบบุหรี่ เล่นหวย ก็ค่อยๆ ซึมซับรับสพระธรรมจากหลวงตาแชร้ จนเกิดมุนะเลิกเหล้า เลิกยา ขยันขันแข็งในการทำมาหากิน

จนกลายเป็นคนขยันที่สุดในหมู่บ้านไปแล้ว

ลุงจวนกับบ้าเปรี่ยม คู่ชีวิต ใช้เวลาทุกนาทีของวันให้หมดไปกับการทำงาน ไม่มีที่กัเช่าที่เขาปลูกถั่ว ปลูกข้าวด้วยปุ๋ยชีวภาพ จับปลาในหนอง เลี้ยงควายอีก 15 ตัว ถึงหน้าแล้งน้ำในอ่างชัยประดู่แห้ง เกิดตะกอนดินก็ลงแดงโมอีก 8 ไร่ ขายแดงไม่กี่ปี ก็ซื้อที่ปลูกบ้านหลังงามอยู่ข้างวัดได้



ทุกวันนี้ ในวัย 68 ปี นอกจากช่วยเหลืองานวัดอาศรมธรรมทายาทเป็นประจำแล้ว ลุงจวนยังเป็นปศุสัตว์อาสาออกฉีดยาให้วัว ควาย ไก่ หมา ของชาวบ้านอย่างเต็มใจมากกว่า 2 ปีแล้ว แถมด้วยการกิจอาสาเก็บเงินฌาปนกิจบ้านละ 50 บาทจากจำนวน 130 หลังทุกครั้งที่มีคนในหมู่บ้านตายลง แล้วรวบรวมนำส่งญาติผู้ตายเป็นสวัสดิการพึ่งตนเองของชุมชน

ลุงจวนปิดท้ายว่า

“ขอให้ขยันและต้องเลิกเหล้า เลิกยา เลิกหวย ก็จะมีแต่รายได้ทั้งนั้น”

